

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 20 de març del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a dos quarts de sis de la tarda, menys dos minuts, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Presentació d'un Projecte de Llei regulant el procediment per a l'exercici dels drets de referèndum. Passa a la Comissió corresponent.

Presentació d'un Projecte de Llei modificant l'art. 7.º de la Llei de 10 de març dels corrents creant el Tribunal de Cassació de Catalunya. — Passa a la Comissió.

Presentació d'un Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari. — Passa a la Comissió.

Ordre del dia:

Discussió del dictamen de la Comissió especial (Contractes de Conreu), proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al dictamen sobre el Projecte de Llei de Contractes de Conreu. A prec de la Comissió, el senyor Ruiz i Ponseti explica l'abast de l'esmena que, juntament amb altres senyors Diputats ha presentat a l'article addicional segon i simultàniament defensa una altra esmena a l'article addicional tercer, que hi té formulada amb els senyors Fronjosà, Gerhard i Lloret.

El senyor Romeva explica l'opinió de la seva Minoria respecte a l'esmena de referència.

El senyor Cerezo, de la Comissió, respon al senyor Ruiz i Ponseti.

Rectificació del senyor Ruiz i Ponseti.

Intervenció del senyor Conseller de Justícia i Dret.

En votació ordinària, en la qual han votat a favor els senyors Ruiz i Ponseti i Gerhard, és rebutjada l'esmena a l'article addicional segon.

Amb el mateix resultat de votants que en l'anterior, és també rebutjada l'esmena a l'article addicional tercer.

Es aprova l'article addicional segon.

Article addicional tercer. — Manifestacions del senyor Simó i Bofarull i resposta del senyor Conseller de Justícia i Dret.

Rectifiquen els senyors Simó i Bofarull i Conseller de Justícia i Dret.

Noves rectificacions dels esmentats senyors.

Se suspèn la discussió de l'article per tal que el senyor Simó i Bofarull formuli per escrit una esmena que ha proposat verbalment en la seva darrera intervenció.

Primera disposició transitòria. — Es dona lectura d'una esmena dels senyors Ruiz i Ponseti, Fronjosà, Gerhard i Lloret.

La Comissió no accepta l'esmena que és defensada pel senyor Ruiz i Ponseti.

Li respon el senyor Cerezo i rectifica el senyor Ruiz i Ponseti.

Es retirada l'esmena.

Es llegida una altra esmena que signen els senyors Ruiz i Ponseti, Tauler, Bilbeny i Soler i Bru.

Acceptada per la Comissió l'esmena és incorporada al dictamen.

El senyor Romeva exposa el seu criteri contrari a l'establiment de períodes de revisions tal com vénen proposats.

El senyor Lloret recolza la posició del senyor Romeva.

Resposta del senyor Cerezo per la Comissió.

Rectificacions dels senyors Romeva i Lloret.

Manifestacions del senyor Riera, de la Comissió.

Noves rectificacions del senyors Romeva i Lloret.

El senyor Ruiz i Ponseti declara acceptar les explicacions donades pels senyors Cerezo i Riera, per la Comissió.

Per la Comissió el senyor Bru contesta a les rectificacions dels senyors Lloret i Romeva.

Manifestacions del senyor Simó i Bofarull i resposta del senyor President de la Comissió.

Rectifica el senyor Lloret i és aprovada la disposició transitòria primera en la seva redacció definitiva, fent constar els seus vots en contra els senyors Romeva i Lloret.

Segona disposició transitòria. — La Comissió accepta una esmena dels senyors Andreu, Fàbrega, Bancells i Battestini i és aprovada la disposició transitòria en la seva redacció definitiva.

Es reprèn la discussió de l'article addicional tercer amb la lectura d'una esmena signada pels senyors Simó i Bofarull, Lloret, Balart i Mora.

La Comissió l'accepta i és aprovat definitivament l'article addicional tercer.

Tercera disposició transitòria. — La Comissió accepta una esmena dels senyors Andreu, Fàbrega, Bancells i Battestini.

Es dona lectura a una altra esmena que signen els senyors Farreres i Duran, Guinart, Bru i Casademunt.

El senyor Farreres i Duran defensa l'esmena, la qual és acceptada per la Comissió.

Es aprovada la disposició transitòria en el seu redactat definitiu.

Quarta disposició transitòria. — El senyor Cerezo manifesta que el seu text fou ja aprovat com a article, però que, d'acord amb les manifestacions que consten en el DIARI DE SESSIONS del 2 d'aquest mes del senyor Conseller de Justícia i Dret, restarà suprimit aquell article i substituït per aquesta disposició transitòria.

Resta així acordat per la Cambra.

Es dona lectura d'una esmena, en forma de disposició transitòria cinquena, dels senyors Tauler, Bilbeny, Soler i Bru i Fàbrega.

El senyor Bru, per la Comissió, accepta l'esmena però d'acord amb una variant que detalla.

El senyor Romeva fa una suggerència que recull la Comissió, i és aprovada en la seva redacció definitiva la disposició transitòria cinquena.

Es dona lectura d'una esmena en forma de disposició transitòria sisena dels senyors Tauler, Bilbeny, Soler i Bru i Fàbrega.

La Comissió accepta l'esmena amb una modificació de redacció en el tercer paràgraf.

El senyor Romeva creu que existeix contradicció entre el text d'aquesta disposició i un altre aprovat amb motiu d'una esmena de la Minoria Socialista, que esmenta.

Li respon el senyor Conseller de Justícia i Dret i el senyor Romeva accepta les seves explicacions.

S'aprova la disposició transitòria en la seva redacció definitiva.

Resta el Projecte de Llei pendent de votar-se definitivament.

Lectura del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'art. 7.º de la Llei del 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

Amb el quòrum reglamentari i havent votat en contra el senyor Romeva, després d'explicar el vot, és aprovat definitivament el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents.

A continuació, amb el quòrum reglamentari, són aprovats definitivament els següents Projectes de Llei:

Del Servei d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya. De Mutualitats.

Sobre addició, als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs, dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat.

Sobre l'autorització d'un suplement de crèdit.

Pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals.

Sobre transferències entre diverses partides del Pressupost del primer trimestre del 1934.

Ordre del dia per a la sessió de dimecres.

S'aixeca la sessió a tres quarts de vuit de la vetlla.

Comença la sessió a dos quarts de sis de la tarda menys dos minuts, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Consellers de Cultura i de Justícia i Dret.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Presentació d'un Projecte de Llei regulant el procediment per a l'exercici dels drets de referèndum

(El senyor Secretari dona lectura al següent :

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Justícia i Dret i d'acord amb el Consell

He resolt :

Autoritzar el Conseller de Justícia i Dret per a presentar al Parlament un Projecte de Llei regulant el procediment per a l'exercici dels drets de referèndum.

Barcelona, 19 de març del 1934. — Lluís Companys. — El Conseller de Justícia i Dret, J. Lluhi i Vallescà.»

(El senyor Conseller de Justícia i Dret passa a ocupar la Tribuna de Consellers i dona lectura al següent Projecte de Llei :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'article 33 de l'Estatut Interior disposa que el Parlament finirà per referèndum popular d'acord amb l'art. 34 i en aquest es preveu que una Llei complementària regularà el procediment per a formular la iniciativa i l'exercici dels drets de referèndum.

Per tant,

El Conseller de Justícia i Dret, d'acord amb el Consell Executiu té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament el següent

PROJECTE DE LLEI

Complementària del procediment per a l'exercici dels drets de referèndum

Article 1.^{er} Aquesta Llei fixa les normes i els procediments per a la iniciativa i l'exercici dels drets de referèndum, reconeguts i regulats pels

articles 33 i 34 de l'Estatut Interior de Catalunya, com a mitjà de sotmetre al vot popular l'aprovació o refús de propostes per a la dissolució del Parlament.

Article 2.^a La dissolució del Parlament català només podrà ésser sotmesa a referèndum, quan, d'acord amb els preceptes d'aquesta Llei, sigui proposada :

a) Pel President de la Generalitat, i

b) Per iniciativa autoritzada pel 20 per 100 dels electors inscrits, en votació pública.

Aquesta votació s'anomena «avant-votació referendària» als efectes d'aquesta Llei.

Article 3.^a Per tal que produeixi els efectes legals la iniciativa o proposta de submissió al referèndum popular en el cas de l'apartat a) de l'article anterior, el President de la Generalitat haurà de :

Primer. — Publicar la proposta al *Bulletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* en forma de resolució motivada, sota la seva única signatura ; i,

Segon. — Comunicar el text de la dita resolució al Parlament, o a la seva Diputació Permanent, si aquell no està reunit.

A partir de la data de la dita notificació, hom procedirà a obrir la votació de referèndum d'acord amb el que disposen els articles corresponents d'aquesta Llei.

Article 4.^a Caldrà convocar avant-votació referendària quan hagi estat demanada en qualsevol de les formes següents :

a) Per petició feta davant el President de la Generalitat, mitjançant escrit motivat que subscrigui la representació autoritzada d'un o més partits polítics que, sols o en coalició amb altres partits hagin obtingut en les darreres eleccions de Diputats al Parlament de la República, al de Catalunya o de renovació general dels Ajuntaments de Catalunya un mínim de vint mil vots a Barcelona i altres vint mil a la resta de Catalunya.

L'acord de fer l'esmentada petició haurà d'ésser pres amb les formalitats dels estatuts o reglaments de l'organisme que tingui la direcció suprema del partit o partits polítics peticionaris, en assemblea o reunió especialment convocada a aquest objecte ; i

b) Per peticions adreçades als Alcaldes mitjançant un escrit que porti un mínim de 2,000 signatures a Barcelona, de 500 a les poblacions de 20,000 habitants en amunt i de 250 a les de 5,000 o més habitants i de 25 a les altres, sempre que, després de la tramitació ordenada en l'article següent, s'adhereixin a la petició el nombre de signants que marca l'esmentat article.

Article 5.^è Els Alcaldes que rebin un escrit de petició d'obertura d'avant-votació referendària autoritzat segons indica l'article anterior, disposaran, dintre dels vuit dies següents al més tard, que sigui oberta una oficina, almenys per cada 5,000 habitants de la població, per a recollir signatures d'adhesió. Les dites oficines estaran obertes no menys de quatre hores diàries per un període de temps que comprengui dos diumenges.

Podran signar els electors inscrits al cens electoral de cada Municipi, després d'identificar, pels mitjans previstos a la legislació electoral, llur personalitat davant de l'Alcalde o dels delegats que aquest nomeni i dels Consellers municipals que vulguin intervenir l'acte de signar, en els dies, hores i llocs que prèviament fixarà i publicarà l'Alcaldia.

L'Alcaldia facilitarà plecs, que seran de paper blanc i de mida no inferior a 20 per 30 centímetres, encapçalats tots ells amb la llegenda següent: «Demanem que s'obri avant-votació referendària per a la dissolució del Parlament de Catalunya».

Els signants faran constar sobre la signatura, amb lletra llegible, llurs noms i cognoms, edat, professió i domicili.

Transcorregut el temps marcat, seran numerats, cosits i segellats amb el segell municipal, tots els fulls o plecs de cada Ajuntament o oficina de recollida, i l'Alcalde signarà, al peu de cada grup de fulls cosits, una diligència on constarà: el nombre de fulls; el total de signatures vàlides a juí seu; si han estat complerts els preceptes legals. Units a les protestes, si n'hi ha, trametrà els plecs, dins el termini de vuit dies, al President de la Generalitat.

Si el nombre de signatures recollides és de 20,000 a Barcelona i d'una quantitat igual a la resta de Catalunya, el President de la Generalitat procedirà d'acord amb el que disposen els articles següents.

Article 6.^è No seran computades als efectes de l'article anterior, més que les signatures recollides, a conseqüència de peticions fetes als Alcaldes, en dates compreses dintre un mateix mes natural de l'any.

En el cas que les signatures recollides a Barcelona i a tota la resta de Catalunya no arribin a 25,000 i que la petició d'obertura d'avant-votació referendària no hagi estat feta, pel nombre de veïns necessari, davant els Alcaldes de la quarta part, almenys, dels pobles de Catalunya, els veïns que hagin signat la primera petició de què parla l'apartat b de l'article anterior, podran ésser punits pels Alcaldes amb una multa de 100 a 500 pessetes cadascun a Barcelona, i de 5 a 100 pessetes a la resta de les poblacions de Catalunya. Aquestes multes seran exigides per la via administrativa d'obligament.

Article 7.^è Feta vàlidament, en qualsevol de les formes previstes a l'art. 4.^t, la petició d'avant-votació referendària, serà oberta la votació pública corresponent.

La dita avant-votació haurà d'ésser convocada pel President de la Generalitat dins els trenta dies següents a aquell en què hagi estat formulada vàlidament la petició. La data de celebració serà anunciada, almenys, amb quinze dies d'anticipació.

La convocatòria serà publicada pel President de la Generalitat amb les mateixes formalitats que regeixen per a les eleccions del Parlament.

Article 8.^è Les avant-votacions referendàries, així com les votacions de *referendum*, definitives, en tot allò que aquesta Llei no disposi d'una manera expressa seran fetes d'acord amb els procediments, garanties i formalitats de la Llei Electoral per a l'elecció de Diputats del Parlament.

Article 9.^è Per a la deguda adaptació de les normes electorals ordinàries al cas especial de les avant-votacions referendàries o votacions de *referendum* definitives, caldrà tenir en compte, també, les disposicions següents:

Primera. — Els vots seran emesos mitjançant paperetes d'iguals característiques materials que les de les dites eleccions i que només portaran escrits els mots *sí* o *no*. Serà computada l'afirmació com a vot favorable a la submissió a *referendum*, en les avant-votacions, i com a vots per a la dissolució del Parlament en les votacions definitives. La denegació serà computada en sentit contrari, en els casos respectius.

Segona. — Seran nul·les les paperetes que, ultra el mot *sí* o *no*, i, si s'escau, una indicació del Partit polític que les patrocina, continguin qualsevol altra indicació, les que no continguin cap resposta i les que no expressin amb certesa la voluntat del votant.

Si la votació, per disposició de la Llei Electoral, és feta amb sobres, quan aquests continguin més d'una papereta valdran per un vot si totes són idèntiques o n'hi hagi una sola de vàlida. En qualsevol altre cas seran totes anul·lades.

Article 10. El President de la Generalitat podrà dictar totes les normes d'execució i adaptació necessàries, sense que puguin aquestes normes modificar les d'aquesta Llei ni les de l'Electoral, més que en les adaptacions de terminologia.

Article 11. Els escrutinis parcials els faran les meses dels collegis electorals, i el general la Junta Superior del Cens de Catalunya. A les actes de l'escrutini parcial i del general constaran el total de sufragis emesos vàlidament i el nombre dels afirmatius i dels negatius.

El resultat de l'escrutini general serà comunicat als Presidents de la Generalitat i del Parlament, i aquesta comunicació produirà tots els efectes legals, sense que hi càpiguen altres recursos que els formulats davant la mateixa Junta Superior del Cens durant l'escrutini general.

Les protestes fetes durant les votacions i les que siguin formulades durant l'escrutini general seran les úniques sobre les quals resoldrà la Junta Superior del Cens abans de cloure l'escrutini, i contra la seva resolució no escaurà cap altre recurs.

En cas d'empat del nombre de vots computats a l'escrutini general, tant si es tracta d'avant-votacions referendàries com de votacions definitives de *referendum*, prevaldrà la voluntat expressada pels vots negatius.

Article 12. Abans que hagin transcorregut tres dies de la comunicació de la Junta Superior del Cens que assabenti el President de la Generalitat del resultat definitiu de l'escrutini general en tots els casos previstos en aquesta Llei, el mateix President publicarà el resultat al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 13. El resultat de l'escrutini general de l'avant-votació referendària produirà els efectes següents:

Primer. — Si ha donat més del 40 per 100 de

vots afirmatius dels electors inscrits, s'entendrà que aquesta petició equival ja a l'aprovació de l'acord de dissolució del Parlament, sense necessitat de nova votació.

Segon. — Si la iniciativa ha acoblat un nombre de vots afirmatius que arribi al 20 per 100 del nombre d'electors inscrits i no passi del 40 per 100 hom procedirà a obrir la votació definitiva del *referendum*, en els termes i en la forma preceptuats per a les avant-votacions referendàries; i

Tercer. — Si el nombre de vots afirmatius no arriba al 20 per 100 del d'electors inscrits, s'entendrà refusada la iniciativa, i si aquesta ha estat formulada per un partit polític, aquest no podrà repetir-la en tot el temps que resti de vida legal al Parlament.

Article 14. Publicada la convocatòria per a l'avant-votació i votació referendària definitiva, es considerarà obert el període electoral amb tots els efectes i restriccions que les Lleis determinen quan es tracta d'elecció de Diputats.

Article 15. Consultat el cos electoral d'acord amb les normes d'aquesta Llei, per a la votació definitiva, s'entendrà que el *referendum* és ferm i, per tant, el Parlament restarà dissolt si els vots afirmatius són la majoria dels emesos i aquesta majoria arriba al 40 per 100 del nombre d'electors inscrits al cens electoral de Catalunya.

Si els vots afirmatius són en minoria o, essent en majoria, el total dels votants no arriba al dit percentatge, es tindrà per refusada la proposta de dissolució del Parlament.

Article 16. No tindrà validesa i, per tant, no s'hi donarà curs, cap iniciativa o proposta de dissolució del Parlament, qualsevol que sigui la forma en què es formuli, si és posterior a una altra que hagi estat refusada en votació referendària definitiva dintre del període de vida legal del mateix Parlament.

Barcelona, 20 de març del 1934. — El President de la Generalitat, Lluís Companys. — El Conseller de Justícia i Dret, J. Lluhi i Vallescà.»

(Passa a la Comissió corresponent.)

Durant la lectura d'aquest Projecte de Llei entra l'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social.)

Presentació d'un Projecte de Llei modificant l'article 7.º de la Llei de 10 de març dels corrents creant el Tribunal de Cassació de Catalunya

(El senyor Secretari llegeix el següent :)

DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Justícia i Dret i d'acord amb el Consell

He resolt :

Autoritzar el Conseller de Justícia i Dret per a presentar al Parlament un Projecte de Llei modificant l'art. 7.º de la Llei del 10 dels corrents creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

Barcelona, 19 de març del 1934. — Lluís Com-

panys. — El Conseller de Justícia i Dret, J. Lluhi i Vallescà.»

(Des de la Tribuna de Consellers, l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret llegeix el Projecte de Llei que segueix :)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'article 7.º de la Llei del 10 dels corrents creant el Tribunal de Cassació de Catalunya preceptua que el Departament de Justícia i Dret, juntament amb la convocatòria de l'Assemblea per a l'elecció de President, publicarà la llista dels electors. L'assemblea, en mèrits de l'art. 6.º, ha d'ésser convocada pel President de la Generalitat, segons acord del Consell Executiu, i és necessari que les persones que segons l'art. 4.º han de formar part de la mateixa, siguin designades amb posterioritat a la convocatòria, fixant-se, però, un termini prudencial per a fer pública la llista dels electors.

Per tant,

El Conseller de Justícia i Dret, d'acord amb el Consell Executiu té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament el següent

PROJECTE DE LLEI

Article únic : L'article 7.º de la Llei del 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya, quedarà redactat en la següent forma :

Cinc dies abans del fixat en la convocatòria, el Departament de Justícia i Dret publicarà en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* la llista dels electors i la designació del lloc i de l'hora en què haurà de reunir-se l'Assemblea.

Barcelona, 20 de març del 1934. — El President de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys. — El Conseller de Justícia i Dret, J. Lluhi i Vallescà.»

(Passa a la corresponent Comissió.)

Presentació d'un Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari

(El senyor Secretari dóna lectura al següent :)

«DECRET

Com a President de la Generalitat de Catalunya, a proposta del Conseller de Sanitat i Assistència Social, i d'acord amb el Consell Executiu, He resolt :

"Autoritzar el Conseller de Sanitat i Assistència Social per a presentar al Parlament un Projecte de Llei de Coordinació i Control Sanitari."

Barcelona, 20 de març del 1934. — El President del Consell, Lluís Companys. — El Conseller de Sanitat i Assistència Social, J. Dencàs.»

(L'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social passa a la Tribuna de Consellers, des d'on llegeix el següent Projecte de Llei :)

PROJECTE DE LLEI

De coordinació i control sanitaris públics**CONCEPTE I DEFINICIÓ****TÍTOL I**

Article 1.^r Establerts per la Llei de Bases d'Organització Sanitària els serveis i les funcions mínimes sanitàries i d'Assistència social dels Municipis de Catalunya, cal estructurar-ne una acurada coordinació, per tal que siguin constantment vigilats i controlats pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat.

Article 2.^a Per tal d'assolir la coordinació i el control damunt dits, els serveis sanitaris de la Generalitat delegaran permanentment la seva autoritat als Alcaldes, Caps dels Centres Sanitaris Comarcals i Locals, Inspectors de Sanitat i Delegats sanitaris; comptaran amb el Consell i l'assessorament de les Junes de Sanitat i Assistència Social, organitzades per mitjà d'aquesta Llei; i fins amb el suport consultiu de les institucions tècnico-professionals i dels tècnics especialitzats de reconeguda solvència científica, de Catalunya, de la República Espanyola i de l'estranger.

Article 3.^r Ultra l'organització de les Junes esmentades en l'article anterior, els Serveis Sanitaris de la Generalitat muntaran i organitzaran una Oficina tècnico-sanitària, amb les seves diverses especialitzacions, que serà informativa i àdhuc executiva en la forma de portar a la pràctica les realitzacions sanitàries que impliquin la resolució d'urgents o greus problemes sanitaris de caràcter general, o afectin importants aspectes locals sanitaris.

ORGANISMES SANITARIS**TÍTOL II**

Article 4.^t Els organismes assessors i informadors de caràcter sanitari estaran constituïts per les Junes superiors, intercomarcals i municipals de Sanitat, i l'oficina tècnico-sanitària.

DE LA CONSTITUCIÓ I LES FUNCIONS DE LES JUNTES DE SANITAT**A. Junta Superior de Sanitat**

Article 5.^b La Junta Superior de Sanitat serà l'organisme suprem sanitari i tindrà a càrrec seu les funcions següents:

a) L'alta informació i consulta de tots els problemes sanitaris que, per llur intensitat o extensió, puguin afectar tot el territori de Catalunya, el de la República espanyola o altres països de l'estranger.

b) La resolució definitiva de totes les qüestions que li elevin les Junes Intercomarcals de Sanitat, en els casos següents: Primer. — Quan, en la tramitació i resolució dels assumptes de llur competència, els acords no hagin estat presos per la majoria absoluta de llurs components. Segon. — Quan ho demani la presidència i ho accepti una ter-

cera part dels assistents. Tercer. — Quan els assumptes a resoldre afectin directament o indirecta altres intercomarques o, per llurs derivacions, tot el territori de Catalunya, el de la República espanyola o l'estranger.

c) La informació definitiva dels recursos d'alçada interposats al senyor Conseller de Sanitat, quan els assumptes hagin emmenat sancions quantioses o greus.

d) La Junta Superior de Sanitat residirà a la ciutat de Barcelona i tindrà les seves reunions a la Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat. La compondran els membres següents: 1. President, el Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat. 2. Vice-president, el Cap dels Serveis Sanitaris. 3. Secretari, el Cap dels Centres Sanitaris de les comarques barcelonines o, en defecte seu, el Director més antic d'un Centre Sanitari comarcal situat a menys de 100 quilòmetres de Barcelona. 4. Vice-secretari, l'Inspector Intercomarcal de Sanitat de la branca mèdica de Barcelona. 5. Seran Vocats nats: a) El Cap dels Serveis d'Assistència Social de la Generalitat. b) Un representant de la Facultat de Medicina, designat pel Claustre. c) Un representant de la Facultat de Farmàcia, designat pel Claustre. d) Un representant de l'Escola de Veterinària, designat pel Professorat o, en defecte seu, un Professor Veterinari que exerceixi funcions sanitàries docents, designat pel Col·legi Oficial de Veterinaris de Catalunya. e) Un Professor d'Higiene, designat per l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya. f) El Director de l'Institut d'Higiene Municipal de Barcelona o, en defecte seu, un representant de la institució, designat pels Caps de Secció. g) Els Caps de les diverses Lluites especialitzades establertes o, en defecte d'ells, llurs representants de les dites lluites, designats pels metges de llurs serveis. h) El Cap dels Serveis de l'Oficina tècnico-sanitària o, en defecte seu, un Enginyer especialitzat, adscrit a la dita oficina, designat pel seu personal. i) L'Arquitecte Cap dels Serveis de la Generalitat o, en defecte seu, un Arquitecte especialitzat en problemes d'urbanisme, designat pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. j) El Comissari de la Generalitat en les diverses comarques catalanes, o el tècnic sanitari que elles designin o deleguin.

Article 6.^b Seran Vocals consultius o assessors, quan l'estudi o la resolució de determinats problemes o reclamin o ho aconsellin i amb caràcter circumstancial: a) El President de l'Acadèmia de Medicina. b) Els Presidents dels Col·legis Oficials de Metges, Farmacèutics, Veterinaris, i Odontòlegs de Catalunya. c) El President del Col·legi de Practicants de Medicina de Catalunya. d) La Presidenta del Col·legi de Llevadores. e) El President de l'Associació de Metges d'Hospitals. f) El President de l'Associació de Balnearis i Aigües minero-medicinals. g) El President de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències mèdiques de Catalunya. h) El President de l'Institut mèdico-farmacèutic. i) Els Presidents de les Societats catalanes de Tisiologia, Pediatria, Psiquiatria i totes les altres especialitzacions que es constitueixin. j) Un Metge, designat per l'Associació de Metges d'Hospitals i, en defecte seu, pels Cossos facultatius dels Hospitals de Barcelona. k) El President del Col·legi d'Advocats. l) El Pre-

sident del Col·legi d'Arquitectes. m) El President de l'Associació d'Enginyers. n) L'Inspector de Sanitat exterior. o) Un Metge castrense, designat per l'Autoritat militar.

Tots els Vocals de les Corporacions anomenades podran excusar llur representació personal, i en aquest cas la Corporació interessada la delegarà en un dels seus membres. Així mateix la dita representació podrà ésser assistida de dos membres agregats de la pròpia entitat, elegits expressament per a cada cas, sempre que la citació o convit que origini la representació circumstantial impliqui la presentació de ponència respecte a l'assumpte o assumptes per als quals hagi estat requerida la Corporació, o sempre que aquesta n'acordi la representació.

Article 7.º La Junta Superior de Sanitat tindrà una Comissió Permanent; la formaran: el Vice-President, el Secretari i cinc Vocals nats, designats pel ple de la Junta en reunió ordinària de cap d'any. Tots els càrrecs d'aquesta Comissió tindran adscrit llurs suplents nomenats també per la Junta.

Article 8.º Les reunions del Ple de la Junta seran convocades almenys amb quatre dies d'anticipació i per mitjà de paperetes, on constaran els assumptes a tractar, signades pel President i el Secretari de la Junta.

Article 9.º Les deliberacions del Ple de la Junta tindran sempre per base una ponència per a cada un dels assumptes a tractar, redactada per la Comissió Permanent.

Les resolucions seran adoptades pel vot de la majoria d'assistents.

Article 10. Les reunions de la Comissió Permanent seran convocades pel Cap dels Serveis Sanitaris de la Generalitat, Vice-president de la Junta, amb expressió del seu càrrec ordinari o extraordinari. En aquest darrer cas, constarà a la papereta de citació l'assumpte o assumptes a tractar en la reunió.

Article 11. La Comissió Permanent celebrarà reunió ordinària dintre dels deu dies primers de cada mes i les extraordinàries que calguin.

Article 12. El Ple de la Junta Superior de Sanitat es reunirà ordinàriament dues vegades cada any i, eventualment, les vegades que sigui necessari l'aplegament dels seus membres.

Article 13. Els Vocals assessors de la Junta, en ésser citats per a intervenir en les seves deliberacions i resolucions, se'ls haurà d'informar prèviament respecte al cas concret que motiví la citació, i seran convocats amb la anticipació deguda segons sigui la peremptorietat de l'assumpte a resoldre o la seva importància i als efectes de redacció de la corresponent ponència per part de la Corporació interessada.

B. Junes Intercomarcals de Sanitat

Article 14. Les Junes Intercomarcals de Sanitat es constituiran en la capital de les intercomarques respectives i immediatament en les ciutats de Tarragona, Girona i Lleida.

Article 15. Les Junes Intercomarcals de Sanitat tindran a llur càrrec:

a) La informació i consulta dels problemes sa-

nitaris que afectin la zona sanitària intercomarcal de llur jurisdicció.

b) La resolució de les qüestions que li elevin les Junes municipals de Sanitat, en els casos següents: 1. Quan en la tramitació i resolució dels assumptes de llur competència, els acords no hagin estat presos per la majoria absoluta de llurs components. 2. Quan ho proposi llur Presidència i ho acceptin una tercera part dels assistents. 3. Quan els assumptes a resoldre afectin directament o indirectament altres termes municipals o, per llur derivació, alguna altra intercomarca.

c) L'informe i la tramitació dels recursos d'alçada que les Junes locals o els ciutadans interposin al senyor Conseller de Sanitat o al Cap dels Serveis Sanitaris.

d) La informació dels pressupostos municipals en la part que afecti les obligacions sanitàries mínimes dels Municipis de la intercomarca, sempre que, per part de les Corporacions interessades, s'hagi fet requeriment especial.

f) La proposta, als Municipis de llur jurisdicció, de la realització d'obres sanitàries que considerin indispensables per al millorament de la salut pública, basada sempre en les dades estadístiques locals.

g) L'organització intercomarcal de la propaganda sanitària i de divulgació de coneixements higiènics, d'acord amb els objectius dels Centres i Nuclis Sanitaris comarcals i locals de llur jurisdicció.

Article 16. Les Junes Intercomarcals de Sanitat estaran formades de la manera següent:

a) Un President: El Comissari de la Generalitat de la intercomarca respectiva.

b) Un Vice-President: L'Alcalde de la ciutat, capitalitat de la intercomarca.

c) Un Secretari. El Cap dels Centres Sanitaris Intercomarcals corresponents.

d) Vocals nats. 1. L'Inspector Intercomarcal de Sanitat de la branca mèdica. 2. Un Inspector comarcal de Medicina. 3. Un Inspector comarcal de Farmàcia. 4. Un Inspector comarcal de Veterinària. 5. El Secretari de la Junta Intercomarcal d'Assistència Social. 6. Un tècnic de Laboratori d'un Centre sanitari comarcal elegit pel seu personal tècnic. 7. Els Caps Delegats de lluites especialitzades establertes a la intercomarca. 8. L'Enginyer adscrit als Serveis Sanitaris de la Intercomarca. 9. L'Enginyer Cap d'Indústries. 10. Un Metge d'Hospital comarcal elegit pels facultatius de les dites institucions de la intercomarca. 11. Un Metge de Dispensari Municipal, elegit pels facultatius d'iguals institucions de la intercomarca. 12. Un Professor de l'Escola de Mestres intercomarcal elegit pel Claustre. 13. Una Professora de l'Escola de Mestresses en iguals condicions.

e) Els Vocals assessors: Tots els elements de Corporacions públiques o privades de la Intercomarca que les Junes creguin convenient d'adscriure o de convidar eventualment a llurs deliberacions, d'acord amb les necessitats o conveniències de l'estat sanitari del territori de llur jurisdicció.

Article 17. Les Junes Intercomarcals de Sanitat tindran una Comissió Permanent formada per: a) El Comissari de la Generalitat o el tècnic

sanitari que aquest delegui, que actuarà de President. *b)* L'Inspector sanitari de Medicina intercomarcal, que actuarà de Vice-president. *c)* L'arquitecte de la Junta i un altre dels seus Vocals. *d)* Un tècnic sanitari de la Junta, que actuarà de Secretari.

Per a cada un dels càrrecs de la Comissió Permanent, el Ple de la Junta nomenarà els suplents corresponents, a l'objecte que no sofreixin interrupció les seves tasques.

C Junes municipals de Sanitat

Article 18. A tots els Municipis de Catalunya es constituirà una Junta municipal de Sanitat i Assistència Social. En els de cens inferior a 5,000 habitants, hi haurà una sola Junta, i en els que ultrapassin aquest cens, es constituirà una Junta per a cada disciplina o activitat.

La Junta de Sanitat i Assistència Social tindrà absrites les funcions següents:

a) Formular el Reglament de Sanitat i Assistència Social, serveis que estan encomanats al Municipi, d'acord amb les disposicions legals vigents a Catalunya, i llur adaptació a les condicions especials de cada població. Els dits Reglaments hauran d'ésser aprovats pels Serveis Sanitaris de la Generalitat.

b) Informar les Autoritats de tots els assumptes de la seva competència i especialment sobre la inversió de les quantitats pressupostàries destinades a obres i serveis sanitaris locals.

c) Vigilar l'estat sanitari en col·laboració amb els Centres i Nuclis sanitaris locals, i proposar i demanar als Serveis Sanitaris i d'Assistència Social de la Generalitat les mesures i reformes convenients.

d) Iniciar, mantenir i incrementar totes les obres i activitats sanitàries i d'assistència i previsió social més convenients, sobretot en el que respecta a l'organització local dels Serveis de Lluita especialitzada, en estreta coordinació amb les funcions pròpies del Centre i Nuclis Sanitaris comarcals i locals i en relació amb les activitats de les Institucions locals d'ídèntiques finalitats o objectius.

e) Confeccionar, en temps oportú, la llista de famílies del terme municipal que hagin d'acollir-se a l'Assistència pública domiciliària i hospitalària, i informar les concessions de socorsos extraordinaris acordats, en serveis o en metàl·lic, àdhuc els que tinguin de presentar-se a transeünts.

f) Intervenir les recaptacions i liquidacions de l'impost de Protecció a la Infància, determinant les inversions que solament i exclusivament hauran d'ésser aplicades a aquest servei.

Article 19. Les Junes municipals de Sanitat i Assistència Social estaran formades de la manera següent:

a) Per l'Alcalde o un membre de l'Ajuntament designat per aquest, el qual serà el President.

b) Pel Delegat sanitari del Municipi o, en defecte seu, pel metge més antic dels que exerceixin a la població, excepte en el cas d'existir superioritat de títol

professional o especialització sanitària, el qual actuarà de Secretari i tècnic de la Junta.

c) Pels tècnics professionals, un de cada branca sanitària, que resideixin a la població i estiguin en exercici actiu; on n'hi hagi més d'un, el càrrec o títol sanitari superior i, en defecte seu, el resident més antic.

d) Pels tècnics professionals coadjuvants a les accions i funcions sanitàries que exerceixin al Municipi; un Arquitecte, un Enginyer, un Perit; un Aparellador o Mestre d'Obres; i on n'hi hagi diversos, el resident més antic o el de superior títol professional o especialització sanitària.

e) Per un Representant d'una Societat obrera i un Representant d'una Societat patronal, amb domicili social a la població i, on n'hi hagi diverses, per un representant de cada una de les que tinguin el cens social superior a 200 associats. En el cas de no haver-hi a la població cap entitat formaran part de la Junta, com a Vocals, dos obrers i dos patrons, designats pels membres nats de la Junta.

f) Per tota altra persona que, per les seves aportacions d'estímul o d'exemple, sigui considerada amb prou mèrits per a intervenir en les tasques de la Junta, designades per aquesta.

Article 20. A les poblacions on resideixi un Inspector Sanitari de districte de la branca mèdica, aquest exercirà el càrrec de Secretari permanent i de tècnic professional de la Junta, i quedarà encarregat de la custòdia de documents que guardarà en una Oficina instal·lada expressament.

Article 21. Les Junes Locals de Sanitat i Assistència Social tindran una Comissió Permanent composta pel President, el Secretari i dos Vocals nats de la Junta, designats per aquesta i d'acord amb les normes establertes en el Reglament sanitari local. Cada càrrec d'aquesta Comissió permanent tindrà un suplent a fi que no sigui interrompuda la funció de les Junes.

DELEGACIONS SANITÀRIES

Article 22. Als Municipis rurals on hi hagi més d'un nucli de població que passi d'un 40 per 100 del cens oficial, s'hi constituïran delegacions sanitàries formades pel representant del Municipi en el nucli interessat i dos membres més, si fos possible tècnics professionals sanitaris o representants d'entitats o organismes constituïts al nucli, designats pel respectiu veïnat i prèviament acceptats per la Junta municipal de Sanitat.

Article 23. Les funcions d'aquestes Delegacions sanitàries, igual que les comissions permanents de les Junes locals seran d'informació dels assumptes a tractar en el ple de la Junta i de tramitació de tots aquells altres que el Reglament determini.

Article 24. Les Junes locals de Sanitat rebran les comunicacions:

a) De l'Alcalde en nom propi o en representació de l'Ajuntament.

b) De les autoritats sanitàries superiors, ja directament, ja per mitjà de l'Alcaldia.

c) Dels ciutadans.

Article 25. Les Junes locals de Sanitat i Assistència Social i llurs delegacions es reuniran ordinàriament cada trimestre de l'any i extraordinària-

ment sempre que les convoquin llurs Presidents o ho demanin per escrit una tercera part dels membres que la componguin. En aquesta demanda, caldrà consignar l'assumpte o assumptes a tractar en la reunió.

Article 26. Les Junes locals de Sanitat i Assistència Social i llurs delegacions portaran un llibre d'actes de les reunions que se celebrin, redactades pel Secretari de la Junta; autoritzarà el primer full l'Inspector Intercomarcal de Sanitat o el Cap de la branca mèdica del Centre Sanitari corresponent. Les actes portaran el segell de la Junta i les signaran tots els concurrents.

Article 27. A tots els Municipis de Catalunya de més de habitants, la Junta de Sanitat i Assistència Social podrà constituir-se en la forma autònoma per cada una de les seves funcions, i afectarà la seva constitució, les funcions corresponents, dictades en els articles anteriors; restaran formades idènticament, inclús les delegacions en els nuclis de població que passin del 25 per 100 del cens oficial del Municipi.

D. Oficina tècnico-sanitària

Article 28. El Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat organitzarà una Oficina tècnico-sanitària que exercirà les funcions següents:

a) Informar i aprovar tots els projectes d'obres sanitàries de caràcter general públic que tractin de realitzar els Ajuntaments de Catalunya, sempre que les tals obres siguin objecte de concurs o subhasta, d'acord amb les normes estatuides per la Llei Municipal.

b) Confeccionar plans, traces i estudis de tota mena d'obres que s'hagin de destinar a serveis sanitaris de caràcter general o local.

c) Assessorar i aconsellar Municipis, entitats o particulars respecte a projectes de caràcter sanitari, sempre que a tal fi sigui requerida o pregada.

Article 29. L'Oficina central tècnico-sanitària desenvoluparà les seves activitats i es distribuirà en totes les seccions que calguin per al millor despatx i tràmit dels assumptes sotmesos al seu estudi, informació o resolució.

Article 30. El Departament de Sanitat i Assistència Social muntarà l'Oficina tècnico-sanitària central a la ciutat de Barcelona, adscrita als Serveis Sanitaris de la Generalitat, i nomenarà el personal tècnic qualificat oficialment a mesura que el desenvolupament de les seves funcions ho faci necessari, per rigorós concurs o concurs oposició.

Article 31. A cada una de les actuals intercomarques de Tarragona, Girona i Lleida, i les que fixi la Divisió política administrativa de Catalunya, podrà ésser muntada una Oficina tècnico-sanitària intercomarcal, filial de la de Barcelona, que curarà de la tramitació dels expedients dels territoris de la seva jurisdicció, quan es tracti d'obres de pressupostos inferiors a 15,000 pessetes i amb les limitacions que el Reglament fixarà. Tindran cura de l'organització d'aquestes oficines els Caps de Serveis Intercomarcals de Sanitat com a delegats dels Caps dels Serveis Sanitaris de la Generalitat.

TÍTOL III

FORMES DE COORDINACIÓ DE SERVEIS I CONTROL SANITARI

Article 32. Als efectes del millor desenvolupament dels serveis i de l'encadenament de les funcions sanitàries, són establertes les formes següents de coordinació entre els Organismes, Institucions i Autoritat sanitàries:

Primera. — Els serveis públics sanitaris del compliment obligatori per part dels Municipis seran informats anualment per la respectiva Junta Local de Sanitat; del qual informe aquesta Junta remetrà còpia al Centre Sanitari Comarcal a la Inspecció Intercomarcal corresponent.

Segona. — Les Junes Locals de Sanitat, d'acord amb la primera de les seves funcions a complir, redactarà el Reglament sanitari local, i l'elevarà a la Direcció dels Serveis Sanitaris de la Generalitat. Aquest Reglament després d'informar per la Junta Intercomarcal de Sanitat corresponent, passarà a l'aprovació del Cap dels Serveis de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

Tercera. — Les Junes Locals de Sanitat i Assistència Social, dins de la segona quinzena de desembre de cada any, trametran a llur respectiu Municipi la llista de les famílies que s'hagin d'inscriure al padró d'Assistència Social, així com l'informe dels pressupostos municipals en allò que respecte a la inversió dels auxilis extraordinaris i al esmerç de les quantitats destinades a obres sanitàries locals.

Quarta. — Les Junes Locals de Sanitat trametran cada any a la Direcció dels Serveis de Sanitat informe detallat de llur intervenció en les recaptacions i liquidacions de l'impost de protecció a la infància, amb expressió de la inversió local que se n'hagi fet.

Cinquena. — Les Junes Locals de Sanitat i Assistència Social redactaran anualment una sucinta memòria de l'estat sanitari del Municipi que trametran el Centre Sanitari Comarcal corresponent.

Sisena. — Les Junes Locals de Sanitat tramitaran totes les denúncies sanitàries formulades per autoritats o particulars; obriran per cada una d'elles l'expedient oportú i proposaran a l'autoritat corresponent l'adopció de les mesures que calguin per a corregir les transgressions denunciades. Abans d'aquesta resolució, podran requerir l'informe de l'Inspector sanitari del districte i del Cap del Centre Sanitari corresponent.

Setena. — Les autoritats sanitàries centrals i les de les comarques i municipis es dirigiran mútuament les comunicacions sense mediació d'autoritat política i administrativa de cap mena.

Vuitena. — Els Alcaldes i Ajuntaments facilitaràn a les autoritats sanitàries tots els mitjans de compliment de resolucions de caràcter sanitari dictades pel Departament de Sanitat de la Generalitat.

Novena. — Els Ajuntaments, per mitjà del seu representant a les Junes Locals de Sanitat, donaran compte a aquestes:

a) De les denúncies de caràcter sanitari que hagin rebut dels ciutadans als efectes de l'obertura de l'oportú expedient.

b) De les quantitats que figurin en llur pressupost anual destinades a obres i serveis sanitaris locals, als efectes de la corresponent informació.

c) Dels expedients d'obertura d'establiments públics i particulars, així com dels estatges de nova construcció, als efectes de l'informe sanitari corresponent, que ha de precedir la dita obertura i la concessió del definitiu permís de construcció i que redactarà el Secretari tècnic de la Junta.

d) De tot projecte de construcció de vies públiques i establiments sanitaris municipals, als efectes de llur tramitació i llur ulterior elevació a la Junta Superior de Sanitat de Catalunya i si s'escau, l'Oficina tècnico-sanitària.

e) De tota modificació o alteració de les quantitats que figurin en els pressupostos ordinaris per a obres i serveis sanitaris locals, així com de la formulació de pressupostos extraordinaris que tinguin el mateix caràcter.

f) De totes les altes i baixes del padró d'acollits al servei d'assistència, amb expressió de llur motiu.

Desena. — Els Centres sanitaris comarcals i els nuclis i subnuclis sanitaris locals estaran amb mútua relació constant en els Ajuntaments, Junes de Sanitat i Assistència Social i amb els Inspectors Sanitaris de Districte, a l'objecte d'evitar dobles serveis i per a millor i més metòdic desenvolupament de les funcions sanitàries.

Ozena. — Les facultats resolutives dels Ajuntaments i l'ampliació de sancions autoritzades per la Llei Municipal de Catalunya implicaran sempre el previ informe dels Organismes sanitaris de la Generalitat que en cada cas correspongui.

Dotzena. — Els Centres sanitaris comarcals, publicaran trimestralment un breu resum de l'estat sanitari de la Zona de la seva jurisdicció; en cas necessari hi afegiran totes les mides d'higienització a practicar per les autoritats i ciutadans, als efectes de la profilaxi anti-infecciosa. Trametrà copia d'aquest resum trimestral a la Direcció dels Serveis de Sanitat, als efectes de la confecció de la nota oficial total de Catalunya per a coneixement de tots els ciutadans.

Tretzena. — Els Caps dels Centres Sanitaris comarcals trametrà trimestralment a la Inspecció Intercomarcal respectiva el nombre i resultat dels serveis d'inspecció practicats amb nota de les transgressions sanitàries observades i proposta de les corresponents sancions.

Catorzena. — Els Inspectors Intercomarcals de Sanitat, giraran periòdicament visites d'inspecció a les poblacions de la respectiva Zona sanitària, i trimestralment n'evacuàran l'informe al Cap dels Serveis de Sanitat. Deixaran anotat el resultat de llur visita al llibre de districte o al d'actes de la corresponent Junta local de Sanitat.

Quinzena. — Les Junes locals de Sanitat de tots els Municipis podran reclamar tostemps l'assistència personal i les seves deliberacions dels Inspectors Sanitaris de districte, prèvia exposició, en el requeriment, dels assumptes a tractar en la sessió de referència i avisar amb tres dies d'anticipació.

Setzena. — Per a assolir una rapidesa més gran en els serveis sanitaris, gaudiran de franquícia postal, telegràfica i telefònica, adaptada a les condicions locals d'intercomunicació i limitada sempre als assumptes de caràcter sanitari entre les dites Autoritats i organismes.

Dissetena. Per a facilitar el més ràpid i bon compliment de les ordres emanades de les Autoritats Superiors, els Inspectors Sanitaris i Caps dels Centres i Nuclis i Subnuclis de Sanitat rebran gratuïtament el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* o la publicació que oficialment el substitueixi, i els funcionaris estaran obligats a catalogar, encara que sigui en forma abreujada, totes les disposicions de caràcter sanitari que s'insereixin en la dita publicació oficial.

Article transitori. Tots els Municipis estan obligats dintre el termini d'un any, a partir de la promulgació d'aquesta Llei a presentar el Reglament de Sanitat local a la informació de la Junta Intercomarcal de Sanitat corresponent, perquè sigui aprovat pel Cap dels Serveis de Sanitat de la Generalitat.

Podran constar-hi les formes d'adaptació de totes les prescripcions legals sanitàries vigents a les condicions i necessitats de cada Municipi.

Aquest Reglament, un cop aprovat per la Superioritat, serà el Codi sanitari dels veïns del Municipi amb les limitacions que hom precisarà en atorgar-ne l'aprovació.

Barcelona, 20 de març del 1934. — El President de la Generalitat, Lluís Companys. — El Conseller de Sanitat i Assistència Social, Josep Dencàs.»

(Passà a la Comissió corresponent.)

ORDRE DEL DIA

Discussió del Dictamen de la Comissió Especial (Contractes de Conreu) proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al Dictamen sobre el Projecte de Llei de Contractes de Conreu

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió referent a l'esmena ja llegida que s'ha presentat a l'article addicional segon.

El Sr. CEREZO: Abans de sentar el seu criteri, la Comissió voldria sentir dels signants de la mateixa i dels senyors Diputats que ho creguessin convenient, les raons que els han induït a formular-la o el parer sobre la mateixa.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Senyors Diputats: En realitat les dues esmenes que presentem proposant la supressió dels articles addicionals segon i tercer poden considerar-se com formant part d'un mateix sistema.

En l'apartat segon proposa el dictamen de la Comissió que per a regular les normes d'aquesta Llei, el Conseller de Justícia i Dret formularà un Reglament, donant-ne compte al Parlament. En l'article addicional tercer es diu que l'aplicació i execució de la Llei correspon al Conseller de Jus-

tícia i Dret. En realitat, és una cosa nova, almenys dintre de les tasques d'aquest Parlament, que acabem una Llei amb un article fixant que s'ha de fer un Reglament i determinant qui ha d'ésser, precisament, el ponent d'aquest Reglament. No s'havia fet mai, i em sembla que és una novetat completament innecessària i que no afegeix res a la claredat de la Llei. En general, les Lleis requereixen un Reglament per a la seva execució; la redacció d'aquest Reglament és una funció de Govern, en el nostre cas és una funció pròpia del Govern de la Generalitat. El Govern de la Generalitat té prou personalitat per a fixar ell mateix qui ha d'ésser el ponent d'aquest Reglament; en tot cas, tot el Govern és el que té tota la responsabilitat de la bona reglamentació. Crec que faríem una cosa excessiva fixant el Parlament, en un article addicional, que precisament el Govern de la Generalitat ha de fer un Reglament, i fixant també qui ha d'ésser el ponent d'aquest Reglament. Crec que fóra immiscir-nos en una funció absolutament privativa del Poder executiu, i és en aquest sentit que jo proposo, que els signants de l'esmena proposem, la supressió d'aquest article addicional segon.

En quant al que fa referència a l'apartat tercer o article addicional tercer, ens trobem en el mateix cas. Diem que l'aplicació i l'execució de la Llei correspon al Conseller de Justícia i Dret, cosa també absolutament nova dintre de les Lleis que estem fent en aquest Parlament i gairebé m'atreveixo a assegurar que és també nova dintre de les Lleis que es dicten gairebé a tots els Parlaments. En general, l'aplicació de les Lleis correspon íntegrament al Poder executiu, i el Poder executiu en cada cas reparteix com considera més adequat les seves tasques. És evident que de la major part de les Lleis es dedueix del seu mateix títol, de la matèria que tracten, quin ha d'ésser el Departament que l'ha d'aplicar, però no hi ha dubte que n'hi ha més d'una, que hi han moltíssimes Lleis en què l'aplicació correspon a diferents Departaments, perquè aquestes Lleis s'extenen a diferents esferes d'actuació, i aleshores és evident que cada Departament ha d'aplicar aquella part de Llei que li correspon.

Jo diria que l'aplicació de totes les Lleis respon d'una manera total a tot el Poder Executiu. Cada un dels elements del Poder Executiu sabrà què és el que li toca aplicar de les Lleis que dicti el Parlament, però encara diria, potser extenent més l'argument, que des del senyor President de la Generalitat fins a l'últim mosso d'Esquadra, tenen, no el dret, sinó el deure de fer complir totes les Lleis, i, per consegüent, tots han d'estar amatents a què siguin ben interpretades i ben executades. Però arribat el moment de reglamentar d'una manera detinguda l'aplicació de les Lleis, és evident que convé sempre deixar al Poder Executiu aquella llibertat d'acció, aquella flexibilitat de moviments més adequats en cada moment perquè el Govern de la Generalitat nomeni ponent per a l'execució de cada un dels apartats de la Llei, perquè nomeni els Consellers que consideri més adequats, per les seves funcions.

Dintre de la Comissió, quan hem discutit aquests punts, se'ns ha donat l'argument de què

aquesta Llei, precisament perquè pugui fer-la el Parlament Català, perquè sigui justificat que nosaltres entrem a legislar sobre d'aquesta matèria, ha d'ésser una Llei de caràcter civil. En això hem estat tots d'acord, uns per considerar-ho així, i altres obligats per la necessitat. Però això no vol dir, de cap de les maneres, que en arribar l'hora de la seva aplicació, que un cop que, per a dictar la Llei, i diria jo per a sortejar les dificultats pròpies del moment actual, ens hem vist obligats a considerar com absolutament civils coses que no en tenen res, el Govern de la Generalitat faci el convenient perquè la Llei sigui ben aplicada.

Hi ha, sobretot, un aspecte que nosaltres considerem el més interessant d'aquesta Llei, que és la institució de les Comissions Arbitrals. Ja vàrem dir quan es discutia l'apartat corresponent que les Comissions arbitrals tenen per a nosaltres tot el caràcter de Tribunals paritaris, tenen el mateix caràcter que els Jurats Mixtos de Treball; i, en realitat, són Jurats Mixtos de Treball, doneu-los-hi el nom que vulgueu i reglementeu com vulgueu el seu funcionament. Si nosaltres, tal com es proposa en aquest article provisional, féssim del funcionament d'aquestes Comissions arbitrals una cosa pròpia d'un Departament de Justícia, crec que hauríem tret a la Llei més de la meitat de la seva eficàcia, m'atreveria a dir gairebé tota la seva eficàcia, perquè des del moment que entra un Departament de Justícia en el funcionament d'unes Comissions arbitrals, ja fa perdre tot el que tenen de bo per a nosaltres les Comissions arbitrals.

Això no vol dir que els Departaments de Justícia no puguin arribar amb el temps a sentir-se tan humans com el restant de la Humanitat; però, en general, avui, tal com pensen els Jutges i els Magistrats, la seva manera de pensar, per a nosaltres — des del punt de vista del treball —, no té absolutament cap interès per a regir el funcionament de les Comissions arbitrals, com deia abans.

Es per totes aquestes consideracions i moltes altres més que en podria adduir, si la Comissió insistís en els seus punts de vista, que creiem convenient no prejutar la qüestió, deixant en llibertat de moviment el Govern de la Generalitat; per consegüent, demanarem la supressió d'arrel d'aquests apartats segon i tercer dels articles addicionals.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Senyors Diputats: Si el senyor President de la Comissió no hagués expressat el seu interès per a conèixer, no solament les raons en què fonamentaven llur esmena els seus signants, sinó també l'opinió dels altres Diputats, jo no faria ús de la paraula, respecte d'aquesta esmena, fins al moment en què la Comissió hagués manifestat la seva actitud, però em sembla que he de correspondre a les paraules del senyor President de la Comissió, que representen un desig de conèixer aquesta opinió dels Diputats.

La meua opinió és manifestada amb poquíssimes paraules, perquè parteixo d'una posició, d'un concepte, completament diferent del que ha exposat el senyor Ruiz i Ponseti. El senyor Ruiz i Ponseti ha volgut assimilar els problemes que es volen resoldre

amb aquesta Llei als problemes del treball, i jo entenc que no són problemes de treball, purs problemes de treball els que regulem amb aquesta Llei; regulem una sèrie de relacions molt més complexes que les relacions simples del treball, que són les del patró i del treballador, regulem unes relacions que, a més del treball, descansen en la propietat, en un concepte que donem a la propietat, i ho regulem tot mitjançant una Llei que afecta els contractes i que té una transcendència que se'n va enfora d'allò que és una pura regulació del treball. Ni tant sols, en quant a la condició social dels que es troben afectats per aquesta Llei, a un costat i a l'altre, hi ha paritat, perquè tots coneixem molt la vida del camp i sabem que la relació de propietari i conreador no expressa sempre aquella diferència social que significa, d'una manera general, la relació de patró i obrer.

(*Entra l'honorable senyor Conseller d'Economia i Agricultura.*)

A part d'això, hi ha altres raons, ja avançades per ell, encara que ell no les hagi acceptat; nosaltres, però, les hem d'acceptar. Aquestes raons són tals que fan que perquè aquesta Llei tingui tota la viabilitat, pertanyi al dret civil. Per això jo entenc que estaven bé els dos articles tal com estan posats aquí al dictamen de la Comissió.

Per altra part, convé que quedi ben sentat que hi ha la necessitat, l'obligatorietat, de fer un Reglament per a aplicar aquesta Llei. Hem estat, durant el curs d'aquesta discussió, posant-nos d'acord sobre punts que no es consignaven a la Llei, perquè es considerava que no era llur lloc, que llur lloc era en un Reglament. No podem deixar enlaire, a una interpretació aleatòria, aquesta obligatorietat de fer un Reglament. Hi ha, després, una acció immediata subsegüent a la publicació d'aquesta Llei, que ha de seguir les mateixes directrius que ha tingut l'elaboració de la Llei, i ha d'estar presidida per aquell mateix òrgan del Poder Executiu que ha presidit i ha orientat i ha respost de les directrius que es donaven a aquesta Llei.

Per això jo entenc que no es poden suprimir aquests dos articles que en les esmenes que ha defensat el senyor Ruiz i Ponseti es demana que se suprimeixin.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: El senyor Ruiz i Ponseti, en defensar la seva esmena, ha volgut establir una situació similar entre aquesta Llei i el que regularment s'anomenen conflictes socials, i aquesta Llei no té res a veure amb totes les Lleis que poden haver-hi a la República sobre conflictes socials, en els quals no tenim cap intervenció ni podem fer cap legislació. Tampoc no podem interpretar el sentit de la Llei de Contractes de Conreu com si fos un problema social. Hem dit des del principi, que es tracta d'una Llei civil. Tot el fonament de la Llei es basa en ésser una Llei civil, única facultat que té aquest Parlament per a poder legislar. En transcriure la Llei, ja s'ha indicat que es tracta de donar fermesa als drets que es donen en virtut d'un contracte d'arrendament. Naixen molts drets que no tenen l'origen en cap conflicte social, sinó en un estat civil, en virtut de la legislació que s'estableix en la Llei de Contractes de Conreu, aquell contracte que estableixen dues parts contractants, el propietari i el conreador.

Com que aquesta és la nostra única funció, nosaltres no podem desfigurar la Llei en el sentit que li ha volgut donar el senyor Ruiz i Ponseti donant-li un caire social.

Tampoc no ens convencen les raons que dona ell sobre el Departament de Justícia, volent-lo comparar amb fets que ell pugui suposar que poden haver passat en relació a la Justícia. Nosaltres estem estructurant una Catalunya nova, i en fer-ho hem de donar tota aquella confiança, tota aquella seguretat de què tots els organismes que depenguin d'aquesta Catalunya han de respondre a un sentit d'austeritat i de justícia. Les Comissions arbitral, totes les resolucions que elles han de donar, han d'ésser basant-se en els fonaments de Dret que es donen en la Llei i, per tant, nosaltres no veiem altra fórmula que mantenir l'article 2.^a i 3.^a tal com van redactats, perquè el fet que s'estableixi un Ponent no vol dir que el Govern no hagi de prendre tots aquells acords que cregui necessaris, perquè si el Ponent ho ha de sotmetre a la consideració del Parlament, també ho ha de sotmetre al Poder Executiu abans de portar-ho al Parlament.

Per aquestes raons i pel principi fonamental de Llei civil que nosaltres hem volgut demostrar en formular aquesta Llei, nosaltres, sentint-ho molt, a desgrat de manifestacions fetes aquí en la sessió anterior, la majoria de la Comissió ha hagut de tenir un canvi d'impressions sobre el fonament d'aquests dos articles i ha de mantenir-los i rebutjar l'esmena del senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Lamento no haver estat convidat a aquesta reunió de la Comissió, en la qual ha pres un acord distint del que semblava deduir-se de les paraules que pronuncià el mateix President de la Comissió en la darrera sessió parlamentària; però, què hi farem! Si ens trobem amb una cosa cuïta en la qual no hem pogut intervenir, això vol dir que el plet està perdut i que ja sobria tota discussió. Jo només voldria advertir al senyor Serezo — dolent-me amargament d'aquesta rectificació de criteri de la Comissió — que vagi una mica amb compte amb aquesta Catalunya nova que està bastint una Justícia a base d'uns Magistrats que abans de vint-i-quatre hores de tenir-los deixen anar els feixistes que els porta la policia, quan estan convictes i confessos de crims contra Catalunya. Si aquesta Catalunya nova que ha de fer justícia, és la mateixa Catalunya nova que ha de fer justícia als homes de la nostra pagesia, ja us la regalo des d'ara aquesta Catalunya nova. Crec que sofriu una equivocació lamentable; que després del pas enrrera, fonamental, que marcàvem l'altre dia, que representava en aquesta Llei el seu esperit contradictori, en aquest moment doneu un altre pas enrrera de gran importància.

El plet està perdut; crec que és inútil que seguim discutim i jo dono per acabada la meva intervenció.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Jo no desitjava intervenir en aquest problema que hi ha plantejat, però, perquè quedi en el DIARI DE SESSIONS, desitjo fer una petita manifestació. És

que potser és una mica extraordinari, no vull negar-ho, el fet que en una Llei, com a article addicional, es posi una disposició que indiqui el Departament que haurà de cuidar de la seva aplicació. Però si tenia dubtes respecte a la conveniència o no conveniència de posar-lo, les manifestacions que ha fet el senyor Ruiz i Ponseti la primera vegada que ha parlat aquesta tarda, crec que indiquin la conveniència que així es faci.

Raons fonamentals: Aquesta Llei és una Llei que fa el Parlament de Catalunya en exercici dels drets que li confereix l'Estatut, que li han estat reconeguts en l'Estatut, referents a legislació civil. Modifiquem la legislació civil catalana en el que fa referència als contractes que podríem dir-ne d'arrendament, de societat, com el de parceria, i altres contractes que, si bé tenen com principal matèria de contractació econòmica, relació amb la pagesia del camp de Catalunya, contractes de treball de la terra, no obstant, les línies generals de contractació que els defineixen i la importància de cada una de les clàusules que s'hi estableixen, inclús la força dels drets que els contractes originen, fa que sigui indiscutible el que podríem anomenar contractació civil i la naturalesa civil dels articles i de les disposicions de tots i cada un dels articles d'aquesta Llei.

Es a dir, que per mi és un fet fonamental que Catalunya, en fer aquesta Llei, ha pretès fer una modificació, amb idees modernes, en la legislació civil catalana aplicable als contractes del camp, i, per tant, encaixa perfectament que sigui el Departament de Justícia i Dret el que ho reguli.

Una vegada fetes aquestes manifestacions que desitjava que constessin al DIARI DE SESSIONS, també per una vegada em permetrà el senyor Ruiz i Ponseti que li digui que ja està bé tenir un concepte, tenir una certa espiritualitat respecte a les coses de la Justícia, però que quan aquest concepte pessimista de l'actuació de la Justícia i de les coses de la Justícia, és reiteradament exposat, fa néixer en l'ànim de molts — i en el meu ja l'ha fet néixer — la creença de què el senyor Ruiz i Ponseti, respecte a aquest particular, té una veritable obsessió. Jo desitjaria que aquesta obsessió pogués esvair-se-li.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Filla dels fets!

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Serà filla dels fets, i jo vull creure-ho així, però ha de tenir en compte que dintre de la Magistratura, àdhuc la que actualment serveix Catalunya, com la que vindrà a servir Catalunya, hi ha homes competents, d'una austeritat provada; hi ha homes d'una intel·ligència perfecta; hi ha homes d'una serenitat i imparcialitat que no les han perdut malgrat el temps que fa que actuen en l'exercici de l'aplicació serena de la Llei. És a dir, que no solament tenen l'hàbit de jutjar, sinó que l'hàbit de jutjar no els ha fet perdre la serenitat ni l'equanimitat ni l'esperit de justícia. No creiem que sigui necessari haver d'estar constantment defensant les institucions de Justícia; però sí que creiem que, davant les reiterades manifestacions del senyor Ruiz i Ponseti en relació a l'administració de Justícia, és necessari que es digui i que s'afirmi que en la magistratura de Catalunya hi ha molts homes que treballen amb equanimitat,

amb esperit de justícia i, tot i no ésser de Catalunya, ens honoren aplicant la Justícia en la forma en què ho fan. (*Rumors d'aprovació en la Minoria nacionalista republicana d'esquerra.*)

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades les esmenes?

El Sr. RUIZ I PONSETI: No, demanem votació.

El Sr. PRESIDENT: Votació ordinària? (*Assentiment del senyor Ruiz i Ponseti.*) Votació ordinària: Els senyors Diputats que es posin drets voten en favor de l'esmena a l'article addicional segon, i els que continuïn sentats voten en contra.

(*Es rebutjada l'esmena; han votat a favor els senyors Ruiz i Ponseti i Gerhard.*)

Es posa a votació l'altre esmena, la presentada a l'article addicional tercer.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Pot acceptar-se el mateix resultat que ha donat la votació anterior.

El Sr. PRESIDENT: Queda rebutjada aquesta altra esmena amb la mateixa votació de l'esmena anterior.

(*L'esmena a l'article addicional tercer que ha estat rebutjada, és la següent:*

«L'article addicional tercer, serà suprimit.

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Ruiz i Ponseti, Fronjosà, Gerhard i Lloret.»)

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova l'article addicional segon? (*Assentiment.*) Resta aprovat.

Article addicional tercer. ¿S'aprova?

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Simó i Bofarull té la paraula.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: L'aplicació i execució de la Llei correspon al senyor Conseller de Justícia i Dret. Conforme. Però em permetrà la Presidència que amb motiu de la discussió i votació d'aquest article formulem una pregunta a la Comissió. Com que ella, pel seu treball propi coneix en aquest moment el text íntegre dels diversos acords que aquí s'han pres, jo pregaria a la Comissió que ens digués si hi ha alguna disposició que determini quin home és l'encarregat de l'execució de les resolucions que es dictin per les Comissions arbitals. Quan la discussió de totalitat — jo no recordo, ara, la data en què es va produir la discussió de la totalitat — nosaltres vàrem fer alguns repars i vàrem fer notar expressament que en el text del Projecte de Llei, abans de què passés a la Comissió, no havíem sabut trobar una disposició respecte de la execució dels laudes. Si això, durant el transcurs d'aquestes sessions ja s'ha incorporat aquest projecte o si no s'hi ha incorporat perquè la Comissió entén que no fa falta, jo agrairia que ens ho digués, perquè nosaltres, cas de no haver-se incorporat, formularíem una esmena que en aquest cas creiem necessària.

Com que aquest article fa referència a l'execució de la Llei, nosaltres hem d'entendre que es refereix a aquelles vies de caràcter governatiu amb aquell marge discrecional que pertoca al Poder Executiu; però que no té res que veure amb l'execució per la funció judicial d'aquelles resolu-

cions que en elles rauen, que no són mai els superiors jeràrquics, el Conseller, l'encarregat d'executar. En aquest sentit voldríem una contes-tació.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : De-mano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : Evi-dentment potser que la redacció d'aquest article tercer permet dubtes. Respecte a això, però, aquest article addicional tercer no pot tenir altre finalitat que indicar que la reglamentació de la Llei i la seva aplicació, en quan sigui fer-la com-plir en l'aspecte purament de caràcter executiu per resoldre incidències, per exemple, perquè s'e-legeixin de pressa els representants obrers i con-readors, dintre de la Comissió Arbitral, resoldre les vacants, etcètera, el que és execució de la Llei correspon al Departament de Justícia. Ara bé ; l'altre aspecte, el d'execució de les sentències, en cap cas no pot correspondre més que als òr-gans corresponents del dret.

Creiem que amb aquestes aclaracions, restarà satisfet el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : Agraim molt l'aclaració diàfana que ha fet el senyor Conseller respecte el text a la redacció del dictamen en la tercera base addicional. Però no hem sentit que ens digués si a la Llei hi ha un precepte que deter-mini quin òrgan del Poder Públic és l'encarregat de l'execució dels laudes ; i com que la Comissió tampoc no diu ni declara res en aquest sentit, si la Presidència i la Cambra ens ho permet, en molt poques paraules farem veure la necessitat de què això es digui. És més, tenim antecedents ben pràctics en altres disposicions anàlogues a aquesta, com, per exemple, disposicions del Comitè central del combustible que determinen una tasa, que deter-minen una deducció del preu. Es segueix la tra-mitació, es dona una resolució, no s'interposa cap recurs contencioso-administratiu ; i, així, l'inte-ressat es troba amb una resolució ferma, o que hauria d'ésser ferma, a la butxaca que li reco-neix el dret a reclamar x pessetes, i en la juris-dicció ordinària li diuen que, com no ha inter-vingut en el procediment, no hi ha cap Llei que l'obligui a executar-lo. D'aquesta manera, aquell títol líquid i exigible no hi ha manera de fer-lo efectiu. I així, si ara ens trobem amb un laude ferm, ja sigui ferm des de la primera instància, ja sigui passant pel Tribunal de Cassació, si no hi ha una disposició en aquesta Llei que digui que l'encarregat de l'execució del laude ha d'ésser tal òrgan judicial o l'òrgan qualsevolga que deter-mini la Llei, que nosaltres, per tractar-se d'una Llei d'ordre civil, podem determinar amb la sobi-rania del Parlament, jo tinc la seguretat, la dis-sortada seguretat, de què el primer laude que es porti a solució dels Tribunals ordinaris, trobarà la porta tancada, perquè cap disposició no obli-garà aquell òrgan a executar el laude, ja que dirà que no poden executar una resolució que per aquell

òrgan no s'hagi dictat, aquella resolució s'haurà dictat sense intervenció d'aquell òrgan al qual s'acudeix fer la seva execució. Serà una resolució ferma. ¿Però, qui serà l'encarregat de portar-la a execució ?

Ens trobem inclús amb les disposicions de ca-ràcter governatiu, que són disposicions legals, que obliguen els Jutges a fer d'agència executiva gu-vernativa pel cobrament de multes de la juris-dicció de marina, que quan no es fan efectives, els Jutges de primera instància són els encarregats de fer-les efectives pel procediment d'apremi. ¿Hi ha alguna disposició així, en relació a aquests laudes ? Nosaltres no ho hem vist, malgrat d'ha-ver seguit la discussió molt atentament, en com-pliment del que són els nostres deures i amb la mesura que ens ha estat possible. La Comissió no ens contesta en sentit afirmatiu la nostra pre-gunta ; i demanen que la Comissió ens aclari la pregunta que formulem, dient si entén que cal que es consignï una disposició així en aquesta Llei o entén que no cal, en el qual cas nosaltres formularem l'esmena que creiem oportuna.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : De-mano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : El problema que planteja el senyor Simó no queda resolt en la Llei. El problema que queda plantejat aquí és si és necessari o no un article o dispo-sició que resolgui aquest problema...

El Sr. SIMÓ I BOFARULL : O convenient.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : Bé ; nosaltres no ho creiem necessari ; però admetem que hi puguin haver dubtes, i per això no ens oposem a què es presenti, es discuteixi i s'aprovi una esmena en aquest sentit.

En aquesta Llei hi han molts aspectes per la seva explicació, i per això ja s'ha parlat del Regla-ment ; creiem que aquests problemes han d'ésser resolt amb un Reglament, el qual tindrà força su-ficient per obligar en aquests casos a la jurisdicció ordinària, a fer efectives l'execució de les sentències.

La categoria de la Llei fa que sigui de naturalesa civil, i les Junes arbitrals tenen un caràcter judicial que no és la jurisdicció ordinària civil ; i la seva necessitat, el Parlament de Catalunya l'ha basat en la part important econòmica que té aquest problema, considerant que hi han unes juntes que podrien re-soldre aquests problemes amb major rapidesa i major coneixement de causa que la jurisdicció ordinària.

Ara bé, com a segona garantia d'aquest procés judicial d'aplicació de la Llei, hi ha l'apel·lació al Tribunal Superior de Catalunya. Però hem arribat a un laude que és ferm ja en primera instància o en el Tribunal Superior de Catalunya. De manera que, aleshores, és quan cal portar a execució aquest laude, o sigui que el Poder Executiu ha de donar força al Poder judicial perquè aquest es tradueixi en una realitat. Jo crec que el procediment més bo és el de l'execució de sentències per la jurisdicció ordi-nària, perquè és el més ràpid, va a costa del vençut, etcètera.

Això es podria posar dient que en tots els casos d'execució de laudes que comportin una intervenció de la jurisdicció ordinària es resoldran conforme de-

terminarà el Reglament a fer, o sigui que l'execució de sentències vagi a càrrec de la jurisdicció ordinària. Això podria ésser la solució. Jo crec, de totes les maneres, que les disposicions massa generals potser resultarien una minva de les facultats de les Juntres arbitrals. Ja és bo que aquestes puguin tenir facultats executives, però hi han aspectes en els quals per la seva naturalesa serà indispensable la intervenció de la jurisdicció ordinària i molt més quan nosaltres no tenim facultats en qüestió de procediment. Per tant, una esmena que concretés aquest punt de vista la trobo bé, encara que no la crec indispensable, ja que reforçaria el criteri que se sustenta i podria no fer-hi nosa. Però és indispensable que es digui clar «en els casos concrets que el Reglament assenyali», i que en cap cas una autoritat judicial es negui a un arbitratge amb les Juntres arbitrals.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Simó i Bofarull.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Molt agraït al senyor Conseller de Justícia i Dret; em felicito de les dots de fina intuïció que ha tingut en aquest cas, com en tots, i no ho dic com elogi, perquè no els prodigo i sé que ell no els admet.

Es indispensable que hi hagi aquest Reglament, tota vegada que les disposicions emanades del Poder Executiu no poden crear jurisdicció i així s'amplien les facultats dels Jutges. Si la presidència m'ho permet, procediré a la redacció de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Queda en suspens la base addicional tercera. Disposicions transitòries. Primera; hi ha una esmena.

(El senyor Secretari dona lectura a la següent esmena:

«Primera disposició transitòria: els apartats a i b seran refosos en un, que dirà:

“a) En tots els contractes d'arrendament o de rabassa, tant si el pagament es fa en diner com en quota-part de fruits, el 50 per 100 del preu d'arrendament.”

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Ruiz i Ponseti, Fronjosà, Gerhard, Lloret.»)

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió no pot acceptar aquesta esmena.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Aquesta esmena nostra en aquests apartats a) i b) de la disposició transitòria primera, no és més que la reproducció exacta d'un punt de vista que ja sustentàvem en discutir-se la Llei de conflictes — la Llei petita, que en deïem.

Nosaltres consideràvem evident, llavors, i considerem igualment necessari avui, no donar un premi als que havíem promogut conflictes i aquest premi és el que estatuïm d'una manera més ferma ara que en la Llei de conflictes mitjançant, aquesta disposició transitòria primera.

No sabem perquè, prescindint de la justícia ini-

cial que hi pugui haver en una disposició transitòria, es prejutja la resolució final que pugui sortir de les Comissions arbitrals. Si s'accepta ja aquest principi de prejutjar la resolució en el sentit de descens, no veiem que hi hagi cap avantatge en donar un premi del 25 per 100 als que s'havien revoltat contra la situació de dret establerta. En realitat, aquest és un premi a la insurrecció i nosaltres no veiem com un Parlament pugui estatuir d'una manera lògica i justificada aquest premi.

Més, com sigui que tot el que diguéssim ara a l'entorn d'aquesta disposició transitòria hauria d'ésser una reproducció exacta dels arguments que vàrem adduir quan va discutir-se la Llei de conflictes i no està en el nostre esperit allargar aquesta discussió, i més després d'aquella dobrosa rectificació que abans hem vist, i lamento que el senyor Riera no hi hagi estat present perquè estic segur que m'hauria ajudat en el petit combatrenyit contra la majoria de la Comissió, com que la Llei ja està feta i tots reconeixem la necessitat d'aprovar aviat aquesta Llei, no volem reproduir els mateixos arguments i si la Comissió no accepta l'esmena nosaltres la retirarem.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió ha de fer unes observacions a les manifestacions que feia el senyor Ruiz i Ponseti en esmentar el mot premi.

Ni la primera fórmula a), ni la segona fórmula b), no són pagaments que no estiguin condicionats a compte. Tant la una com l'altra són quantitats que es paguen a compte del preu establert per la Junta arbitral i, per tant, no es tracta de cap premi i s'està a la resulta dels preus. Tampoc es tracta d'un premi en el sentit que vulgui atorgar-se a uns que iniciaren uns actes de protesta.

Vàrem dir abans, i ho repetirem ara, que la gran majoria dels contractes afectats per la Llei de conflictes, es referien a propietaris que havien de fer determinades aportacions i que no complien. Per tant, tenint en compte les aportacions que es feien i el que es considerava de preu abusiu en aquells contractes, s'assenyala el 50 per 100 i en tots els altres contractes, el cas d'aportació no és com en els contractes a què feia referència la Llei de Conflictes i, per això, en formular el dictamen, la Comissió va entendre que per uns calia establir el mateix pagament a base del 50 per 100 origen de la Llei de Conflictes i que en tots els altres contractes que no els afectés el conflicte com tampoc en els casos en què no estessin afectats per aquestes no aportacions del propietari havíem de posar el 25 per 100, es fixava un punt just entre uns i altres, perquè en definitiva aquesta rebaixa de preus mantenia el preu que resulti, tant amb el 50 com amb el 25 per 100 de les aportacions a què s'ha fet referència. Per això hem de mantenir el dictamen en les seves lletres a) i b) tal com vénen redactats aquests apartats i no ens és possible admetre l'esmena del senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Em faig càrrec perfectament de la posició difícil del senyor President de la Comissió en defensar una posició que no té defensa possible.

S'ha evidenciat d'una manera clara que no podia donar cap argument sobre aquesta diferenciació de penalitat perquè és una cosa que no té defensa.

Nosaltres no sentim cap animadversió contra els pagesos ni contra aquells conreadors que al mateix temps de donar una part del fruit al seu propietari li varen prendre. Dic que nosaltres no sentim cap animadversió contra ells, però, tampoc som partidaris, en el règim capitalista en què vivim, de què mitjançant una Llei atorguem un premi a llur rebel·lió, i això és el que feu vosaltres, vosaltres que sou els defensors del règim capitalista. (*Rialles en la Majoria.*) Ja sabreu el que es feu, ja sabreu amb qui us jugueu les cartes sobre aquest punt. Si creieu prudent estimular aquesta rebel·lió, llavors aquesta diferència de penalitat entre els apartats a) i b) està perfectament justificada, però si creieu que la rebel·lió aquesta no convé estimular-la, llavors hauríeu d'acceptar la nostra esmena.

No obstant, com que no és el nostre ànim, com ja he dit, el perllongar massa la discussió sobre aquest punt i com que es tracta, com també he indicat, d'un plet perdut, si la Comissió no accepta l'esmena no tenim inconvenient en retirar-la.

El Sr. PRESIDENT: Resta retirada l'esmena.

(*Es dona lectura a la següent altra esmena, presentada, també, a la disposició transitòria primera:*

«La lletra c) de les disposicions transitòries primera es redactarà:

«En els contractes d'aparceria compresos en el Capítol VIII d'aquesta Llei sotmesos a la revisió pagaran els parcers la part contractual convinguda. Els contractes de parts de fruits sense aportacions de propietari o quan aquelles no arribin al mínim del 25 per cent establert per aquesta Llei, es consideraran contractes d'arrendament i compresos en l'apartat b)».

Palau del Parlament, 16 de març del 1934. — Ruiz i Ponseti, Tauler, Bilbeny i Soler i Bru.»

Acceptada per la Comissió, l'esmena queda incorporada al dictamen.)

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Senyors Diputats: Jo he de defensar un criteri que ja sé per endavant que no serà admès. Per això no he volgut formular esmena perquè la meua esmena hauria consistit simplement en demanar la supressió de tota aquesta part de l'article on s'estableix una reducció en el pagament, mentre duri la revisió. No vaig ésser partidari de la Llei que vàrem anomenar de solució de conflictes i no continuo essent partidari de què un principi que es va establir en aquesta Llei i que era el que jo considerava més pernicios, continuï subsistint en la que ara nosaltres anem a fer. Jo no entenc que sigui necessari que per anar a una revisió s'hagin d'alterar ni que sigui provisionalment, les bases d'un contracte, el compliment d'un contracte, que és precisament allò que s'està revisant. Aquí us trobeu amb un problema que us prové d'aquella Llei de solucions de conflictes. Jo no acabo d'entendre quina

distinció hi ha entre un conflicte i un desacord entre un propietari i un conreador respecte al seu contracte d'arrendament i em penso que si poguéssim anar veient d'una manera real, cas per cas, tots els que han anat a parar a les Junes Arbitrals que estan veient les revisions per causes de conflicte, veuríem que aquesta diferència tampoc pràcticament s'ha pogut establir; que a la revisió hi han anat tots aquells que no han pogut posar-se d'acord, el propietari i el conreador. ¿Què és el que passarà ara? Que a la revisió hem de suposar hi aniran tots aquells propietaris i conreadors que a l'hora d'adaptar els seus contractes al que disposa aquesta Llei, no es podran posar d'acord. No hi ha més conflicte que aquest. Ni la Llei, ni el Parlament, ni el Poder Executiu ni ningú que representi l'esperit d'un bon govern de la societat pot admetre altre conflicte que aquest. Per tant, en aquests casos de desavinença no hi ha d'haver res més que el dret de recórrer a la Junta Arbitral. Posar a més a més aquestes condicions de reducció provisional de pagament no és res més que posar un estímul perquè algú, àdhuc no entenent prou bé els seus interessos, vagi a la revisió sense tenir-ne necessitat. Es anar a afavorir un període nou d'agitació i és anar a carregar la feina d'aquestes Junes Arbitrals a les quals els hem assenyalat un termini molt breu perquè puguin resoldre aquells desacords que els hi seran sotmesos i és anar a dificultar l'eficàcia de l'actuació d'aquestes Junes.

Però, a part d'això — que aquesta és una raó fonamental perquè jo m'oposi a l'aprovació d'aquest article — hi ha una altra cosa que jo no acabo de comprendre. Els contractes afectats per això que anomenem la Llei de conflictes han pogut estar ja a mans de les Comissions Arbitrals que es varen nomenar per a resoldre aquests conflictes. Hem de suposar que aquell conreador o aquell propietari que a hores d'ara encara no hagi anat a sotmetre el seu conflicte a aquelles Comissions Arbitrals, és un senyor que ja ha renunciat a sotmetre-li. Aleshores, aquestes Comissions Arbitrals que fa temps que existeixen tenen, també, temps d'haver resolt aquests conflictes que se'ls hi ha sotmès. ¿Com hi pot haver, quan entrin en funcions les noves Comissions Arbitrals, encara uns contractes i uns conflictes que es sotmetin a elles i que continuïn o vinguin encara dels que havien de resoldre aquelles Comissions Arbitrals? I si aquelles Comissions Arbitrals ja els han resolt, és que aleshores tenen dret a anar novament al període de revisió que obrim ara i pel sol fet d'ésser aquells conflictes que els hem diferenciat — jo no sé per què — aleshores els hi donem una reducció diferent? És aquí que hi ha alguna nuvolosa que jo no puc arribar a desxifrar. Jo entendria i veuria una cosa molt clara si em déieu: «Aquells contractes que varen anar a la revisió perquè provenien d'allò que en vam dir els conflictes i hi van anar d'acord amb el que es va disposar en la Llei dita de solució de conflictes, aquells contractes estaran fallats». És a dir, el fall que hi hagi s'haurà d'aplicar, i si voleu donar un dret de nova revisió — jo no sé si això és convenient — aleshores doneu el dret de

nova revisió; però seran unes revisions com les generals que fem en virtut d'aquesta llei; però el que jo no entenc és que en aquest període nou de revisió hi entrin uns contractes i uns conflictes que varen ésser declarats matèria pròpia de les revisions que es feien d'acord amb una Llei i a jutjar per unes Comissions Arbitrals que havien d'acabar la seva missió quan nosaltres publicuéssim aquesta Llei. Aquest és un aspecte que jo em penso que és útil que el discutim i que el situem aquí perquè jo no el veig clar.

El Sr. LLORET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET: Senyors Diputats: Per a recolzar la posició del senyor Romeva en la seva clara intervenció i per a dir que, efectivament, no es comprèn que un període de revisió vagi acompanyat d'una minva de les atribucions directes o indirectes de cada una de les parts. Fem un període de revisió? Està bé; però no hem inventat els períodes de revisió d'altres contractes. Hi ha, per exemple, el període de revisió o la revisió contínua establerta per la Llei que pot demanar-se en qualsevol moment, d'un contracte d'arrendament, com és el d'inquilinat, i això no fa que el propietari vegi minvats els seus drets durant la revisió d'aquell contracte. Em penso que la semblança en aquest cas és absoluta, i, a més, venir a minvar les atribucions amb una revisió és voler perjudicar les coses. Crec que durant la revisió s'haurien de mantenir íntegres les facultats i els drets de cadascú. Vindrà el laude, vindrà la resolució i determinarà quins són els drets, i aleshores tindran efectivitat. Em penso que aquest argument és incontestable. No vull dir res més.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió ha establert unes normes de pagament en el dret de revisió per algun cas excepcional, que pogués succeir, com per exemple, el d'un propietari que sigui ell qui vulgui la revisió...

El Sr. ROMEVA: Jo no he parlat d'això avui; ho vaig dir el divendres.

El Sr. CEREZO: En un dels punts als quals ha fet referència es parla dels conflictes que no hagin estat sentenciats i que podien anar a revisió. Aquí diem, clarament, que tot el que estigui afectat dintre la Llei de Conflictes; per tant, hi ha d'haver hagut prèviament el cas de revisió davant les Junttes arbitrals. Aquests són els que pagaran el 50 per 100. El propietari pot instar la revisió per a millorar el seu preu d'arrendament, per tant, el pagament ja estava prèviament acceptat. El pagament que havia d'establir el conreador en aquell moment mentre estigui relacionat dintre les normes que aquí s'estableixen, no ha d'ésser altre que el del 50 o el del 75 per 100. Aquests casos que han volgut dir els senyors Romeva i Lloret, que nosaltres en establir ara un període de revisió amb rebaixa del preu és voler instar que es vagi a la revisió, no ho entenem així, perquè ja se sap per endavant que el preu és compte, no és un preu definitiu, ni un preu que justifiqui cap rebaixa, ni un preu que pugui servir de norma perquè hi hagi d'haver una rebaixa. També sentem que és en aquells contractes en els quals no hi hagi hagut previ acord. Nosaltres creiem que desapareguda — com creiem que desapareixerà — tota aquella lluita que s'ha volgut

establir a l'entorn del problema de la terra entre propietaris i conreadors i quan es percatin que hi ha una Llei perquè la compleixin els uns i els altres, sabran comprendre quins són els contractes que són vertaderament exagerats de preu perquè els obliguin a anar a la revisió, i creiem que fora d'aquests contractes, els altres no hi aniran, se subjectaran purament i exclusiva als que es considerin que són completament exagerats de preu, en relació a la producció que té avui la terra. Com que tenim aquest convenciment, per això creiem que hi hem de posar una rebaixa de preu, perquè el temps que hagi de durar la discussió de les Junttes arbitrals, per bé que el limitem tot el possible, tinguin solament el pagament d'una part de la quantitat que hagin de pagar. ¿Serà la definitiva? La Junta arbitral ho dirà. ¿Serà més alt o més baix? Allí és on s'ha de decidir; nosaltres creiem que el fet d'assenyalar un pagament que ja es venia fent en virtut de la Llei per a la resolució dels conflictes del camp, i l'altre fet de pagar el 75 per 100, sigui això motiu perquè hagi d'anar a la revisió, quan sap d'una manera ferma que la Llei estableix que és una quantitat a compte i no una rebaixa de preu. Com que no es tracta d'una rebaixa de preu, sinó d'una quantitat pagada a compte i que també, tenint en compte un dels articles aprovats, s'ha de pagar per endarrerit, no és tampoc una grossa dificultat aquella de què volia fer esment, per a fer instar la revisió. Nosaltres creiem que el procediment viable perquè pugui tenir efectivitat immediata l'aplicació de la Llei és que hi hagi una garantia en el preu de revisió que calgui establir en relació als contractes abusius. Com que és per l'únic que ho hem establert, hem cregut que havíem de posar una rebaixa de pagament de preu. Tenim el convenciment que tots aquells contractes, on les relacions de parcer i propietari han estat en perfecta harmonia i han guardat la relació de preu en relació a la producció, no faran ús d'aquest dret, solament en aquest període que els dóna la Llei en qualsevol transcurs de l'època del contracte.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo he fet dues objeccions a aquest article: una de caràcter general, que és a la que m'ha respost el senyor President de la Comissió, i tinc el sentiment de dir que els seus arguments no m'han convençut, perquè a tot estirar arribaven fins a demostrar que no era cap mal que hi hagués aquesta rebaixa. No arribaven a demostrar que fos cap bé com tampoc arribaven a demostrar que fos cap mal que no hi fos. De manera que ens trobem en què tot el que hem demostra el President de la Comissió, és que no es pugui dir que deixem les coses tal com estan. Llavors la meua raó també es sòlida, perquè jo estic en el mateix terreny d'ell; jo dic que no hi ha cap necessitat d'establir aquesta rebaixa i que no és cap perjudici que aquesta rebaixa no s'estableixi. Ja sé que no sortirem d'aquesta posició, però hi ha una altra cosa que és interessant. Jo n'he parlat i em sembla que, o no m'he sabut explicar prou bé, o el senyor President de la Comissió no ha recollit l'essència de l'objecció que jo feia, que era també una demanda d'aclariment, i és allò que refereix als que estiguin afectats per la Llei de conflictes:

Jo repetiré les meves explicacions i miraré de donar-los una ordenació més precisa. Jo dic: hi ha uns conflictes que varen estar sotmesos a la regulació d'una Llei; en virtut d'aquesta Llei es va donar la facultat d'acudir a revisió a uns Tribunals arbitrals i mentre els contractes afectats estaven sotmesos a la revisió d'aquest Tribunal, es va donar als conreadors el dret de no pagar més que el 50 per 100 a compte. Bé: ara la qüestió lògica i natural seria que en entrar en vigor aquesta Llei s'haguessin fallat aquests conflictes i aquesta condició del contracte subjectes a la Llei de conflictes, s'hagués acabat. Veritat? Però, segons aquest article, aquesta condició continua: segons el mateix article aquesta condició arriba fins a l'acabament d'aquest any. I jo pregunto: Què passa amb aquests contractes? Pot passar — a veure si jo no ho veig prou clar, vaig a dir-ho com ho veig — pot passar que aquests contractes, un cop han estat fallats, els que en són objecte poden anar a una nova revisió, segons les normes d'aquesta Llei? Si és així, són uns contractes com qualsevol dels altres que aniran a la revisió segons les normes d'aquesta Llei, i llavors no veig cap motiu perquè els conreadors que tinguin contractes d'aquests hagin d'ésser de diferent condició. Jo no admeto — és a dir, l'ordre és aquest —, no admeto que hi hagi una rebaixa, però si hi ha una rebaixa no sé comprendre perquè en el moment que el contracte se sotmet a revisió en virtut de les normes de la Llei que estem acabant d'el·laborar, llavors hi hagi d'haver una doble condició; és a dir, hi hagi d'haver una condició diferent per uns conreadors i per uns altres, i la diferència de condició la crea una situació que ha estat regulada per una altre Llei, i que ha d'estar resolta per aquesta altre Llei. Aquest és el cas que plantejo jo, aquest és l'aclariment que jo demano.

El Sr. LLORET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET: També he de dir que les raons exposades pel senyor President de la Comissió, lluny de convencer-me de què no estava encertat en les observacions que havia fet, em donen motiu per a refermar-m'hi. No ens ha donat cap argument de caràcter legal ni pràctic que vingui a demostrar aquesta conveniència.

Deia molt bé el senyor Romeva que semblava un estímul a la revisió, i jo he de dir que inclús així es podria donar el cas paradoxal de què en una revisió demanada per un propietari, llavors, per ésser justa de Llei, s'hauria d'augmentar un 25, un 30 ó un 50 per 100, i això no es fa pas. Aquest cas es podria trobar. Un propietari demana la revisió perquè el preu de l'arrendament el creu baix, i si es tracta d'una paritat i una igualtat, s'hauria de donar tot seguit la facultat d'augmentar-lo en un 25 per 100. Aquestes contradiccions, aquestes coses porten a fer preceptes que realment no tenen fonament.

(El senyor Armendarès pronuncia unes paraules que no es perceben.)

La revisió la pot instar el mateix el propietari que l'arrendatari. L'arrendatari demana la revisió perquè creu que el preu és excessiu, i

el propietari la demana perquè creu que el preu no està ajustat a la realitat, perquè és baix. Doncs si a l'arrendatari li donem des del moment en què fa la petició de revisió la facultat de rebaixar el seu arrendament en un 25 per 100, hauríem de donar al propietari la facultat d'augmentar-lo d'una manera proporcional.

Això vol dir que, com deia molt bé el meu company senyor Romeva, no té fonament aquesta disposició, que no millora la Llei, i jo he de dir que tot el que no millora la Llei, el que fa és empitjorar-la, perquè tot el que no millora la Llei voreja el que en diem clarament la injustícia. No tinc res més a dir.

El Sr. RIERA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Riera.

El Sr. RIERA: Senyors Diputats: Jo, a més de les raons que ha donat el President de la Comissió provaré de veure si puc convèncer els meus amics senyors Lloret i Romeva. Aquí plantejem les qüestions i no les plantejem amb aquella claredat que es necessita plantejar-les.

El Sr. ROMEVA: Jo no he fet més que demanar claredat.

El Sr. LLORET: Que consti que no l'hem plantejada nosaltres la qüestió.

El Sr. RIERA: A més de no plantejar-les amb aquella claredat que es necessita plantejar-les, tampoc expliquem clarament el què ha passat. Perquè aquí ens referim, senyors Diputats, a si la Llei de conflictes de Contractes de Conreu ha de tenir la mateixa estabilitat en aquells conflictes, fins que entri en vigor aquesta Llei que nosaltres ara estem fent. A més, es diu si no han anat amb les seves diferències al si de les Junes Arbitrals. Ah!, però les VV. SS. s'obliden de dir una cosa: les VV. SS. saben que la Llei de conflictes de Conreu diu que el 50 per cent que es va pagar es dona com a consolidat i com a fet, i a les Junes Arbitrals només hi van aquells que s'ho varen emportar tot. I això ni el senyor Romeva ni el senyor Lloret ho han dit. La Llei petita diu això i per aquesta raó hem anat prorrogant la Llei petita fins al mes d'abril, i per això ara nosaltres prorroguem la mateixa Llei petita fins que aquesta entri en vigència, perquè si nosaltres en aquest moment diguéssim que queden caducades les Junes Arbitrals fins que no es facin les altres Junes Arbitrals en virtut d'aquesta Llei, i a més diguéssim que es continua pagant de la mateixa manera que es pagava abans, no s'abreujaria el conflicte, sinó que restaria en peu de la mateixa manera.

A més hem de tenir present una cosa, perquè jo no estic d'acord amb el meu amic senyor Ruiz i Ponseti que ha parlat dels audaços. No, senyors Diputats. Tots els que varen fer demanda de revisió es varen quedar amb el 50 per cent en virtut d'un decret, i se'l varen quedar com a dipositaris, a resultes del què digué el fall d'aquells jutges especials que foren encarregats de dirimir aquelles demandes. No foren els audaços. Foren els que compliren la Llei, aquells que feren la demanda de revisió, que és tot al revés del què diuen molts. Els que no s'ajustaren a aquella Llei foren els que no varen fer la demanda de

revisió perquè estaven conformes amb els seus contractes.

(*Entra l'honorable senyor Conseller de Governació.*)

Per tant, senyors Diputats, no acceptem nosaltres que el dia que vingui el fall d'aquestes Juntes Arbitrals hi haurà d'haver una rebaixa? ¿No acceptem nosaltres, també, que aquestes Juntes Arbitrals i aquesta Llei que nosaltres ara estem fent, suposant que anem molt de pressa en la reglamentació de la Llei, per a la institució d'aquests Tribunals Arbitrals que en virtut del que nosaltres hem aprovat, s'han de fer per elecció popular, no acceptem nosaltres que abans no entrin en vigència pugui passar un any o un any i mig? Amb seguretat que potser trigarem aquest temps. I nosaltres acceptem el principi de què es paga massa, i acceptant aquest principi i volent fer justícia diem que paguin a compte el 25 per cent de menys aquells que no varen fer demanda de revisió i que no varen tenir conflicte, i aquells que varen tenir conflicte continuen de la mateixa manera fins que no s'hagi fet una nova revisió. Nosaltres diem en aquesta Llei que podran formular demanda de revisió tant els propietaris com els rabassers i els parcers i això, senyor Lloret i d'altres senyors Diputats, també ho diem, perquè no se'ns ha d'escapar de dir les coses tal com són; perquè, davant de la Llei de conflictes de Conreu potser hi han hagut propietaris que han tingut les terres donades en bon pacte i en partir pel 50 per cent potser se'ls hi ha fet alguna injustícia, i és per això que nosaltres diem que la demanda de revisió tant la podrà fer l'un com l'altre, i que serà voluntària.

Per tant, jo no sé si aquestes explicacions hauran convençut prou als meus estimats amics el senyor Lloret i el senyor Romeva; però que consti ben clar que no hi ha cap diferència de tracte, sinó que és en virtut d'una Llei, d'un decret dictat pel ministre de Justícia del Govern de la República i quant al funcionament d'aquestes Juntes Arbitrals no funcionen pel 50 per cent aquell, sinó que funcionen per a aquells que s'ho varen emportar tot, que és molt distint, perquè el 50 per cent, en virtut de la Llei que es va fer, es va donar per saldat i liquidat.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo he d'insistir, i perdoni el senyor Riera, en què encara hi ha una cosa que no entenc. Em penso que estem jugant una mica al joc dels disbarats. Jo entenc que aquest dictamen és un dictamen que es refereix a uns articles addicionals i una disposició transitòria que fem per a l'aplicació d'una Llei que acabem d'elaborar. I quan aquí se'ns parla de què s'obre un període de revisió i que tots els contractes existents s'hauran d'adaptar a aquestes normes, és que aquest període de revisió és per adaptar els contractes existents a les normes d'aquesta Llei que estem laborant, i aleshores tot el que es reguli sobre això es refereix a les revisions que es facin per adaptar els contractes a les normes d'aquesta Llei que estem elaborant. I és aquí on m'encallo i demano perquè a l'hora d'adoptar això

diem que el conreador pagarà el 50 per cent. Que a mí em digui el senyor Riera que et relació a la Llei aquesta de conflictes — que ell troba bona i que jo trobo tan dolenta — mentre no fallin les Juntes Arbitrals aquells senyors continuaran subjectant-se a la Llei de conflictes. És una cosa que jo potser no la trobaré bona, però la trobaré lògica; però el que jo necessito és que se n'aclareixi què passa amb aquesta gent el dia que entren a fer ús dels drets que els doni aquesta Llei que estem elaborant nosaltres; i això és el que no queda clar en aquest article. Perquè si posem un cas d'aquests en què la Junta ja ha fallat. La Junta Arbitral que funciona en virtut de la Llei de conflictes un cop ha fallat, ¿què passa? ¿Es que aleshores es pot anar a una nova revisió? Si és així, perfectament; però aleshores si van a una nova revisió hi van igual que els altres, en les mateixes condicions que els altres.

Doncs bé, això és el que jo asseguro als senyors de la Comissió que no diu aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET: Encara que no sigui més que per a correspondre a l'atenció que ha tingut el senyor Riera en alludir-me tan directament, per a dir que, efectivament, les seves explicacions, lluny d'haver-me convençut, em refermen més en el criteri aquest.

Obrim un període de revisió. Deixem que hagi estat a conseqüència, posterior a una altra revisió, a una altra solució que s'hagi donat al conflicte, però evidentment tractem de revisar els contractes únicament i exclusiva d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei, no és això? Doncs tot l'altre, per a mi, sobra.

Ara bé, ¿per què en el moment d'obrir la revisió hem de disminuir les facultats d'un cels contractants? Sembla que la Llei vingui a prejudicar que una reclamació, la del conreador, per exemple, estigui ja d'acord amb la justícia. Això ho dirà el fall, això ho dirà la resolució del Tribunal arbitral, no és veritat? Doncs bé, ¿per què s'ha de rebaixar la quota, per què s'ha de rebaixar l'arrerdament, per què s'ha de disminuir mentre duri aquest període provocat pel conreador i no s'ha d'augmentar si ho provoca el propietari que demani un augment de preu?

El Sr. CEREZO: Perquè s'ha d'aprovar.

El Sr. LLORET: També s'ha d'aprovar l'altre. És aquest precisament el cas que nosaltres citem. De moment ni les Juntes arbitrals ni cap Tribunal accepta un principi de raó en la petició que se li fa. Jo he dit que això vorejava la injustícia, i he vist que, efectivament, hauria de tenir alguna raó quan, en parlar d'aquesta qüestió tan important, el nostre Conseller de Justícia ha desaparegut del seu banc.

El Sr. CONSELLER de Cultura: L'han cridat fora!

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Davant de les explicacions donades pel senyor President de la Comissió, i de les força més clares respecte la finalitat d'aquesta Llei, que ha donat després el senyor Riera, nosaltres desitgem acollir-nos a les explicacions del senyor Riera. És a dir: el Parlament català pre-

jutja per endavant que d'una manera general els preus d'arrendament a Catalunya són excessius, i en donar autorització als conreadors perquè entaulin un procediment de revisió, comencen per afirmar que poden reduir-se per endavant els preus d'arrendament. (*Rumors.*)

El Sr. LLORET: Això és un argument més a favor nostre.

El Sr. RUIZ I PONSETI: És aquest l'esperit d'aquest article addicional; qualsevol explicació que es vulgui donar des de la Comissió per a dissimular les paraules del senyor Riera, serà voler camuflar l'esperit de la Llei. L'esperit de la Llei és aquest: sentar el dret d'anar prèviament a una reducció del preu d'arrendament. Això, per a contestar al senyor Lloret, que manifestava el seu astorament davant d'aquesta reducció inicial.

El Sr. LLORET: ¿Per què no ho fan amb l'inquilinat això?

El Sr. RUIZ I PONSETI: Potser també ho farem.

El Sr. LLORET: Però no ho fan.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Quant a la dificultat que feia notar el senyor Romeva, aquest perill que insinuava veure en aquest article addicional, que els propietaris, en el que fa referència a aquest punt, a cada bugada perden un llençol, potser té raó en plantejar el problema en aquesta forma, perquè efectivament tal com està redactat l'apartat a, que diu: «En els contractes afectats en la Llei de Conflictes, el 50 per 100 del preu d'arrendament o quic-a-part», a mi m'ha semblat entendre que la dificultat que el senyor Romeva feia notar a la Cambra, és que si un conreador va plantejar un conflicte, el va portar a la Junta arbitral i en virtut del fall de la Junta arbitral sofrí el preu d'arrendament una reducció del 50 per 100, ara, en realitat, amb una interpretació literal d'aquesta disposició transitòria, tindria dret a una nova reducció del 50 per 100. És a dir, com que el preu del contracte és un preu ja revisat, aniria a una nova reducció i jo crec que aquest no és l'esperit que ens ha guiat en redactar dintre de la Comissió aquest article.

Es per això que jo crec que d'una forma completament explícita podríem arranjar la redacció d'aquest apartat a) per a esfumar aquest perill que indicava el senyor Romeva, i que realment donaria lloc a una injustícia fonamental. Jo crec que ningú hi donaria aquesta interpretació, perquè l'esperit de la Llei no és aquest, però, l'accepció literal d'aquest apartat a), és que podria anar a una nova reducció del 50 per 100, és a dir, que quedarien els contractes per llur quarta part del preu inicial, i així com jo afirmava d'una manera rodona que crec que els arrendaments en general són excessius, potser no ho són tant que s'hagin d'anar a fixar en la quarta part de llur preu inicial.

El Sr. BRU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Bru.

El Sr. BRU: Senyors Diputats: Breus paraules per a contestar als Diputats senyors Lloret i Romeva. Gairebé hauria de repetir els mateixos arguments i raons que ha donat el senyor Ruiz i Ponseti.

Contestant al senyor Lloret, que diu: «Si do-

nem a l'arrendatari la facultat d'anar a una revisió, i només té una quantitat a compte de l'arrendament que hauria de pagar, perquè a un propietari que vulgui augmentar l'arrendament, de moment que fa la demanda no té també autorització d'exigir la part corresponent?»

Això és molt clar, perquè fins ara els propietaris ja ho feien. Quan volien augmentar un lloguer, l'augmentaven automàticament. N'hi havia prou amb llur voluntat per a dir: Tu, d'ara endavant, pagaràs tant, perquè l'altre s'hi sotmetés.

El Sr. LLORET: O no s'hi sotmetés.

El Sr. BRU: I la Llei aquesta només ve a desfer una injustícia, fent que l'arrendatari pugui demanar i pugui exigir que se li redueixi el preu de l'arrendament. Aquí assenyalen unes normes. Aquest article fa referència als arts. 38 i 39 en els quals es determinen i regulen aquells senyors que poden anar a una revisió. Aquells arrendataris que tinguin preus onerosos en l'arrendament, d'acord amb les normes que allí s'assenyalen, que evidentment paguin més del que han de pagar, van a la revisió i com que hi van perquè estan convençuts que paguen més del que havien de pagar, segons les normes que assenyalen els arts. 38 i 39...

El Sr. LLORET: És evident.

El Sr. BRU: Oh!, és que nosaltres hem de creure en la bona fe de la gent. Hem de creure que aquells individus que no tenen un arrendament abusiu, no aniran davant les Juntes i Comissions arbitral preocupant-se i fent passes i més passes sabent que després no se'ls hi ha d'acceptar. Nosaltres hem de partir del principi real que si fos possible dir: A tota aquella persona que pagui més del que pagava l'any 1914, que dipositi o que consigní la quantitat que pagava l'any 1914 en metàl·lic i la Junta arbitral acordi si es pot augmentar o pot haver-hi un augment del 10 o del 15 per 100, seria una cosa molt clara. Això ho ha fet la República espanyola en el Decret de setembre, del qual parlava el senyor Riera, en el qual es consigna que totes aquelles persones que vulguin acollir-se a una revisió tenen un benefici del 50 per 100.

Nosaltres no fem més que sentar el principi indiscutible que hi ha uns preus abusius en l'arrendament, i diem: Tots aquells treballadors de la terra que, d'acord amb les normes assenyalades en els arts. 38 i 39 creguin que l'arrendament que paguin és excessiu, que vagin a la Comissió arbitral, facin la demanda de revisió i paguin a compte. L'arrendament que hauran de pagar serà del 75 per 100.

Fixeu-vos bé que en definitiva quan es tracta de preus d'arrendament en metàl·lic, potser no hi haurà lloc a fer-ho, perquè tots es paguen a la bestreta, quan la Llei ara ho prohibeix. Per tant, com que fa referència a aquest any, no hi ha lloc a dipòsit, sinó que el que haurien de pagar aquest any a l'avencada, ja s'ho estalviaran.

El Sr. ROMEVA: Encara s'han de cobrar uns arrendaments que vencien per Sant Miquel.

El Sr. BRU: Potser tenen més pena els que no poden pagar, que no pas vostè, amic Romeva. Perquè nosaltres creiem amb la bona fe de la gent, i hem de creure que en un 90 per 100 dels casos quan no es paga és perquè no es pot; i si no es pot, es deu en

gran part, segurament, a què els arrendaments eren excessius...

El Sr. ROMEVA: El que hi ha és que aquí les qüestions de fet les tractem...

El Sr. BRU: Nosaltres partim del principi d'assenyalar unes normes de revisió. Nosaltres partim del principi de dir que aquella persona que treballa a la terra ha de viure el millor possible, ha de veure recompensats els seus treballs, ha de tenir una participació en els beneficis. I creiem que si anem pels camps de Catalunya i demanem als treballadors quin profit treuen de la terra en relació als jornals que entren en el seu treball, la major part d'ells ens diran que cobren una pesseta de jornal diari. I en això, hem d'admetre que la persona que va a una revisió convençuda de què paga abusivament, tingui una garantia de què el preu que paga serà reduït en una proporció o part justa.

El Sr. LLORET: I això és una garantia?

El Sr. BRU: El propietari fins ara ha tingut la facultat d'augmentar, i, en canvi, l'arrendatari no ha tingut mai la facultat de reduir, i per això ara fem una Llei en la qual se li reconeix un dret.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Simó té la paraula.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Aquí, en la lletra b, es diu «en els contractes no afectats per la Llei de Conflictes el 75 per 100 o de la quarta part establerta. Però això, quan? Això serà quan insti la revisió l'arrendatari o parcer. I quan la insti el propietari? Em sembla que n'hi haurà prou que es segueixi pagant el que es paga normalment, perquè aleshores em sembla que és poc seriós, si podem emprar aquest qualificatiu aquí. Si el propietari entén que cobra poc, i corre el risc d'una revisió majorativa en aquest sentit, risc no sols en relació a la Comissió, sinó que per reconvençió giri les armes contra ell, ha d'estar molt assegurat per anar a una revisió de preu. Quan l'arrendatari o parcer estan persuadits de què paguen massa inicien la revisió, i de què es faci el descompte del 25 per 100 no hi tenim res a dir; però, francament, en el cas invers no hi ha paritat.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: En aquestes manifestacions del senyor Simó, aquí no direm que quan insti el propietari l'arrendatari pagarà això. Si és ell el que insta no assenyala el cas de què l'altre hagi de pagar aquesta quantitat.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Doncs, està mal escrit tot l'article.

El Sr. LLORET: Mal escrit i mal pensat!

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Doncs, es diu aquí.

El Sr. CEREZO: No es diu. És el propietari el que insta i l'altre ha d'anar a defensar-se del preu que se li demana de més.

I contestant en general a les consideracions dels senyors Lloret i Romeva, hem de dir que el senyor Romeva treu unes conclusions de la sentència de les Junes arbitrals, i hem de dir que les Junes arbitrals no fan sentència de preus. Les Junes arbitrals no fan més que assenyalar l'existència d'un conflicte i no assenyalen els preus que s'hagin de pagar. Sols assenyalen l'existència i on existeix un conflicte, i en aquest cas cal pagar el

50 per 100 del preu contractat. I és això el que es diu en el primer paràgraf, o sigui que els contractes afectats per la Llei de conflictes siguin pagant el 50 per 100 en el cas d'anar a la revisió. Per tant, no hi ha duplictat de sentència ni de preus, perquè només hi ha un preu i és el preu que té el contracte d'arrendament. A més, és un preu que ja varem dir abans de què en establir el 50 per 100 per aquests casos, és perquè el 95 per 100 gairebé dels contractes afectats per la Llei de conflictes tenen dues parts i en virtut del Decret de revisió, es va deixar de complir la part contractual, i una d'elles, la part propietària, va deixar de pagar aquelles aportacions que estaven obligades al contracte d'arrendament; i aquestes aportacions tenen un valor extraordinari. Per això es va mantenir l'esperit del 50 per 100, i ara es manté també el mateix esperit, perquè no fou un 50 per 100 del preu contractual, sinó aquest 50 per 100 que s'havia establert en virtut de la Llei de conflictes, perquè molts propietaris han deixat d'aportar aportacions. No hi ha, doncs, diferència entre la lletra a i la lletra b; no hi ha duplictat d'interpretació de sentència, perquè les Junes Arbitrals no estan autoritzades per assenyalar preus d'arrendament.

Aquí es fa esment dels propietaris que puguin demanar el dret de revisió en aquest període obligatori; i el senyor Lloret, en aquest sentit, ha fet unes manifestacions; però cal tenir en compte que fins avui els propietaris han estat lliures d'establir els preus en els contractes d'arrendament.

Un Sr. DIPUTAT: I l'altra part?

El Sr. CEREZO: Sí; i l'altra part, lliure d'acceptar-los o no; però, per circumstàncies especials venien obligats a acceptar els contractes que se'ls imposava.

El Sr. LLORET: Eren lliures d'acceptar-los o no? (*Rumors en la Majoria.*)

El Sr. ARMENDARES: Quina lògica? Que volia que es morissin de gana si no treballaven?

El Sr. CEREZO: Fins avui, com diem, els propietaris han tingut aquesta facultat i ara volem reconèixer un dret a l'altra part.

Entenem que no es pot donar la facultat al propietari d'un augment de preu i que ha d'intervenir la Junta Arbitral, i quan aquesta li dongui aquesta facultat, aleshores obliga al parcer a pagar la diferència, perquè tota revisió té efecte des del moment que s'ha instat i així un propietari que insti una revisió de preu i la sentència que es dicti li sigui favorable, segons l'articulat de la Llei podrà fer ús d'aquella sentència des del moment que va presentar la demanda de revisió i se li abonarà la diferència més que resulti.

El Sr. LLORET: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: La Presidència considera que ja està prou discutit aquest assumpte, i malgrat de què veu que les tendències d'una i altra part són irreductibles, no té inconvenient en concedir la paraula als senyors Diputats, però els hi prega la major brevetat possible en les seves intervencions. El senyor Lloret té la paraula.

El Sr. LLORET: Senzillament, dues paraules per a dir que ens posem aquí en una situació, entre la Comissió i els que no acceptem aquest punt de vista que ella sustenta, que ens fa apa-

reïxer als uns com defensors aferrissats de la propietat i els altres defensors dels conreadors i també aferrissats. I no és això, no és això. Estem d'acord amb moltes de les coses que aquí s'han planejat dintre d'aquesta Llei, en el que fa referència a millorar la situació dels conreadors. ¿Però és que per aquestes nimietats que diuen poc en favor de la justícia es millora la condició del conreador? Jo crec que s'empitjora; i precisament perquè creiem que s'empitjora és pel que hem parlat com hem parlat.

No se'ns ha sabut contestar a una cosa tan trivial que tothom copsa des del primer moment i que fa referència a la paritat que tenen aquests contractes de conreu, sobretot el d'arrendament, una vegada aprovada aquesta Llei, que dona àmplies facultats al contracte d'arrendament de locals i cases. No tenen paritat, però tenen reconeguda per la Llei una revisió, i aquesta revisió no dona lloc a minves ni a disminució de facultats ni de preus, pel sol fet de què es plantegi, i aquesta és la injustícia.

Jo espero que vingui en favor de la classe obrera aquesta Llei de revisió d'inquilinat, que permetrà als obrers, que realment són en molta més quantitat que els pagesos i que estan en una situació molt més crítica que els pagesos, deixar d'abonar les quantitats del 25 o del 50 per 100 en el moment que demanin la revisió dels preus de les seves vivendes.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova la disposició transitòria primera? (*Assentiment.*)

El Sr. ROMEVA: Amb el meu vot en contra.

El Sr. LLORET: Que consti també el meu vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: S'aprova, amb els vots en contra dels senyors Romeva i Lloret.

(*La redacció definitiva d'aquesta disposició és la següent:*

«Primera. — Tots els contractes existents a la promulgació de la Llei s'hauran d'adaptar a les seves normes.

Des del dia de la promulgació de la Llei s'obrirà un període de revisió general de preu, durant el qual, en la forma disposada en els arts. 38 i 39, les Junes arbitral procediran a la revisió d'aquells contractes que, per no estar d'acord el propietari i el conreador, li siguin presentats.

Des del dia de la promulgació d'aquesta Llei fins el moment d'haver-se acceptat per les dues parts contractants la revisió, i en cas de desavinença, mentre no sigui ferma la revisió, en els contractes subjectes a la mateixa, l'arrendatari pagarà a compte de l'arrendament.

a) En els contractes afectats en la Llei de Conflictes, el 50 per 100 del preu d'arrendament o quota-part.

b) En els altres contractes no afectats per la Llei de Conflictes, el 75 per 100 del preu contractual o de la quota-part establerta.

c) En els contractes de parceria compresos en el Capítol VIII d'aquesta Llei sotmesos a revisió, pagaran els parcers la part contractual convinguda. Els contractes de parts de fruits sense aportacions de propietari o quan aquelles no arribin al mínim del 25 per 100 establert per aquesta Llei, es consideraran contractes d'arrendament i compresos en l'apartat b.)

Un cop aprovada la revisió el propietari o el conreador hauran de pagar a l'altra part la diferència entre el preu revisat i la quantitat pagada a compte.

Els beneficis inherents a les demandes de revisió que regulen les disposicions anteriors es referiran només a les que siguin presentades durant tot l'any 1934.»

El senyor Secretari llegeix la següent esmena a la disposició transitòria segona:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al Projecte de Llei de contractes de conreu.

ESMENA

El primer paràgraf d'aquesta proposició transitòria quedarà substituït pel següent:

"Podran exercitar immediatament el dret d'adquisició regulat en el Capítol V de la Llei, els que haguessin venut terres a carta de gràcia i que després de venudes les hagin continuat creant en concepte de parcers o masovers o arrendataris."

El segon paràgraf igual.

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Andreu, Fàbrega, Bancells, Battestini.»

La Comissió accepta aquesta esmena.

S'aprova la disposició transitòria segona, en la seva nova redacció, que és la següent:

«Segona. — Podran exercitar immediatament el dret d'adquisició regulat en el Capítol V de la Llei, els que haguessin venut terres a carta de gràcia i que després de venudes les hagin continuat creant en concepte de parcers o masovers o arrendataris.

El preu no podrà ésser superior al que es féu en l'escriptura de venda a carta de gràcia.»

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la discussió de l'article addicional tercer.

(*El senyor Secretari dona lectura a la següent esmena a l'article addicional tercer:*

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de presentar les següents esmenes als articles addicionals i disposicions transitòries del dictamen sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.

ESMENES

A l'article addicional tercer s'hi afegirà un paràgraf com segueix:

"L'execució dels laudes fermes competirà a la jurisdicció civil ordinària en tots els casos que determini el Reglament d'aquesta Llei, i pel procediment civil d'execució de sentències."

Palau del Parlament, 20 de març del 1934. — Simó i Bofarull, Lloret, Balart i Mora.»

La Comissió l'accepta.

S'aprova l'article.

La redacció definitiva de l'article addicional tercer és la següent:

«Article addicional tercer. L'aplicació i execució de la Llei correspon al Conseller de Justícia i Dret.

L'execució dels laudes fermes competirà a la jurisdicció civil ordinària en tots els casos que deter-

mini el Reglament d'aquesta Llei, i pel procediment civil d'execució de sentències.»

Es llegeix la següent esmena a la disposició transitòria tercera:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de presentar a la tercera disposició transitòria del dictamen del Projecte de Llei de contractes de conreu la següent

ESMENA

“Si les terres a què es refereix aquesta disposició actualment les cultivés un altre conreador, aquest acabarà al final del present any agrícola.”

Palau del Parlament, 15 de març del 1934. — Andreu, Fàbrega, Bancells i Battestini.»

La Comissió l'accepta.

El senyor Secretari llegeix una altra esmena a la mateixa disposició:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen proposant uns articles addicionals i disposicions transitòries al Projecte de Llei de contractes de conreu.

ESMENA

Tercera. — En els casos que els cultivadors que menaven terres en virtut de contracte verbal o escrit de rabassa morta, acreditin que han estat desposseïts de les mateixes durant el període de 1923 a 1931, podran entaular recurs de revisió davant de la Comissió arbitral corresponent per tal que es declari nul el desposseïment i se'l restableixi en la possessió de què disfrutava.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934. — Farreres i Duran, Guinart, Bru i Casademunt.»

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Farreres i Duran.

El Sr. FARRERES I DURAN: Senyors Diputats: En el fons l'esmena i la base tercera vénen a reflectir el mateix esperit. Ara bé; si el Diputat que té l'honor de dirigir-los la paraula i els restants signants de l'esmena proposen aquesta altra redacció, és perquè entenen que ve a establir una major claredat, al nostre entendre, perquè els pagesos que durant el temps de la Dictadura foren desposseïts de les terres que cultivaven gairebé sempre injustament, perquè s'han donat molts casos en els quals jo he tingut ocasió de veure-ho recorrent les terres tarragonines, on hi ha agricultors que per haver demanat abans de l'any 1923 que se'ls milloressin els contractes de conreu, que eren francament abusius, aquells homes que començaren per ésser els pionniers, podríem dir-ne, de la revisió dels contractes de conreu a Catalunya, en arribar la Dictadura se'ls desposseï de llurs terres sense altra raó que l'abús comès pel propietari a l'empar de la Dictadura.

Ara bé. Seria injust que en acabar nosaltres d'estructurar aquesta Llei no penséssim en aquests homes que per haver estat desposseïts per la Dictadura de les seves terres no poden disfrutar de llur ús.

Molts d'ells estan a la misèria i es dona el cas de què amb la base tal com la té redactada la Comissió es diu que podran reclamar davant de la Comissió Arbitral, però nosaltres desitjaríem puntualitzar més i en aquest sentit diem a la nostra esmena que es pugui interposar el recurs de reposició per a tornar a posseir la terra de què disfrutaven.

En el fons, l'esperit és el mateix; però preguem a la Comissió que accepti la redacció nostra o que posi d'acord la seva redacció amb la nostra per tal d'evitar possibles dificultats i per a facilitar la possessió de les terres que tenien. Nosaltres hauríem desitjat que això fos ja una cosa automàtica; però quedariem agraïts a la Comissió si, ja que no això, acceptés la forma de la nostra redacció o bé que entre la seva redacció i la nostra hi donés aquest esperit que puntualitzés més la qüestió i la fes més efectiva, tota vegada que això és el que nosaltres desitgem.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. CEREZO: La Comissió accepta aquesta redacció del primer paràgraf de la disposició transitòria tercera en la forma que ha estat defensada pel senyor Farreres i Duran.

El Sr. PRESIDENT: Així, ¿s'aprova en aquesta forma la base tercera? (Assentiment.) Queda aprovada.

(La redacció definitiva d'aquesta disposició transitòria aprovada, és la següent:

«Tercera. En els casos que els cultivadors que menaven terres en virtut de contracte verbal o escrit de rabassa morta, acreditin que han estat desposseïts de les mateixes durant el període del 1923 a 1931, podran entaular recurs de revisió davant de la Comissió Arbitral corresponent per tal de què es declari nul el desposseïment i se'l restableixi en la possessió de què disfrutava.

Sempre que no sigui el fet produït per falta de pagament.

Si les terres a que es refereix aquesta disposició actualment les cultivés un altre conreador, aquest acabarà al final del present any agrícola.»

El Sr. PRESIDENT: Disposició transitòria quarta. No hi ha cap esmena ni vot particular.

El Sr. CEREZO: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Cerezo.

El Sr. CEREZO: Aquesta disposició transitòria quarta, segons el DIARI DE SESSIONS del dia 2 de març, fou aprovada com article i el senyor Conseller de Justícia féu unes indicacions en el sentit de què aquest article havia de figurar com article addicional o bé en les disposicions transitòries. Ho faig avinent perquè no figuri com un article de la Llei i sí com una disposició transitòria quarta, tal com està redactada en el dictamen.

El Sr. PRESIDENT: ¿La Cambra ho acorda així? (Assentiment.) Resta acordat.

El Sr. ROMEVA: Jo recorde que quan va discutir-se vaig demanar que constés el meu vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: Hi constarà.

(El senyor Secretari llegeix la següent esmena:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.

ESMENA

Disposicions transitòries

Cinquena. — El propietari propi conreador que dintre els cinc anys darrers i per circumstàncies excepcionals hagi arrendat terres per contracte d'aparceria regulat pel Capítol VIII, podrà donar-lo per finit en el terme contractual, sempre que vulgui novament treballar la terra directament. Si es tracta de contractes vençuts, podrà fer ús d'aquesta disposició, donant el conreador un any agrícola de pre-avis, en termini oportú a ús i costum de la comarca.

L'acció haurà de presentar-se davant la Junta arbitral corresponent, durant l'any 1934.

Palau del Parlament, 16 de març del 1934. — Tauler, Bilbeny, Soler i Bru i Fàbrega.»

El Sr. BRU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BRU: La Comissió acceptaria aquesta esmena amb un petit aclariment. Entenem nosaltres que circumstàncies excepcionals, si no són determinades, poden convertir-se en un cau de raons, i com sigui que l'esperit dels signants de l'esmena és el desig d'evitar aquests casos veritablement excepcionals, com el derivat d'una impossibilitat física, o el d'un pare que li prenen el fill per al servei militar, desitjaria que en lloc de circumstàncies excepcionals, diguéssim, per circumstàncies d'impossibilitat física accidental o per tenir un fill al servei militar...

El Sr. ROMEVA: O per haver mort un fill gran i tenir-ne un de petit.

El Sr. BRU: Però és que si posem circumstàncies excepcionals hi ha el perill de què, llavors, totes ho siguin, i aquí, en parlar de què admetem que un propietari propi conreador es pugui trobar en circumstàncies excepcionals i veritablement estigui obligat a donar en aparceria en contrate de societat una terra per termini d'un any, que una vegada desaparegudes aquelles circumstàncies pugui tornar a treballar la terra. Aleshores, nosaltres ho admetem, però no podem admetre que el redactat digui «per circumstàncies excepcionals» no determinades, que podrien ésser objecte que aquestes excepcions originessin males interpretacions. Aquí l'esperit dels signants — em sembla que ho varen manifestar a la Comissió — era el cas general de l'home que per una impossibilitat física accidental, perquè si no hi ha accident, aleshores no hi ha cas —, que es troba mancat dels braços que l'ajuden a treballar per trobar-se el fill fent el servei militar pugui obtenir-la normalment. Aleshores, la Comissió admeteria aquesta esmena amb aquesta aclaració.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Jo no sé si hi ha aquí cap dels signants de l'esmena; però jo voldria que

penséssim un moment en la suggestió que feia la Comissió, perquè durant la discussió d'aquesta Llei ens hem trobat diverses vegades en què hi havia articles en els quals es parlava de circumstàncies excepcionals i que es deia que excepcionalment s'hi podria passar aquesta cosa o aquella altra i algunes vegades, quan jo he fet alguna objecció, se m'ha explicat un cas concret on aquella qualitat excepcional es podia concretar, però no hem posat el cas en l'article, perquè, naturalment, la casuística és perillosa perquè determina — de la mateixa manera que determina per a la inclusió — per a l'exclusió. Per tant, jo demana que s'hi pensés una mica en la redacció d'això, perquè una vegada haguem determinat aquest cas en aquesta forma casuística que vol aplicar la Comissió, pot ésser que haguem exclòut casos que després valgui la pena de tenir en compte. Em sembla que és una cosa que interessa a tots.

El Sr. BRU: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. BRU: Breument. Potser sí que no cal admetre un cas particular; però aleshores hem de convenir que el reglament els haurà de determinar. Podríem dir: «En casos excepcionals i determinats pel Reglament», o «aquests i altres similars determinats pel Reglament», i aleshores al Reglament podrien posar-hi tots els casos que se'ns occorren. Potser ens trobaríem encara que ens en descuidaríem algun, però podríem fer-ho aleshores molt extens. És a dir, que si els firmants de l'esmena admetien substituir els «casos excepcionals» per «aquests i altres determinats al Reglament» quedaria acceptada així l'esmena. (*Assentiment dels signants de l'esmena.*)

El Sr. ROMEVA: Jo no he volgut pas amb les meves paraules fixar el criteri dels firmants de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Així, l'esmena quedarà redactada en la forma indicada per la Comissió.

El Sr. CEREZO: «Per circumstàncies d'impossibilitat física accidental o altres similars que el Reglament determinarà». La resta, tot igual.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'admet aquesta esmena com a disposició transitòria cinquena en la forma que ha manifestat la Comissió? (*Assentiment general.*) Resta acceptada.

(*La redacció definitiva de la disposició transitòria cinquena, és la següent:*

«Cinquena. — El propietari propi conreador que dintre els cinc anys darrers i per circumstàncies d'impossibilitat física, accidental o altres similars determinades pel Reglament hagi arrendat terres per contracte de parceria regulat pel Capítol VIII, podrà donar-lo per finit en el terme contractual, sempre que vulgui novament treballar la terra directament. Si es tracta de contractes vençuts, podrà fer ús d'aquesta disposició, donant al conreador un any agrícola de pre-avis, en termini oportú a ús i costum de la comarca.

L'acció deurà presentar-se davant la Junta Arbitral corresponent durant l'any 1934.»

El Sr. Secretari dóna lectura a l'esmena següent:

«Els Diputats que sotasignen tenen l'honor de formular la següent esmena al dictamen sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.

ESMENA

Sisena. — Les Junes arbitrals de districte constituïdes per a entendre en la Llei de Conflictes continuaran actuant fins un termini màxim de tres mesos, a comptar de la data de promulgació de la present Llei en el qual termini hauran d'haver fallat totes les demandes.

La Junta arbitral Superior, constituïda per la Llei de Conflictes, continuarà actuant fins el 31 de desembre del 1934; en aquesta data hauran de tenir resoltes totes les apel·lacions.

Ni una ni altre Junta no podran entendre en demandes que la reclamació s'aparti de l'origen de les disposicions de la Llei de Conflictes.

Palau del Parlament, 16 de març del 1934. — Tauler, Bilbeny, Soler i Bru i Fàbrega.»

El Sr. BRU : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula la Comissió.

El Sr. BRU : La Comissió accepta aquesta esmena, només que entén que, pel millor redactat del tercer paràgraf, en lloc de dir : «Ni una ni altra Junta no podran entendre en demandes en què la reclamació s'aparti de l'origen de les disposicions de la Llei de conflictes», digui : «Ni una ni altra Junta no podran entendre en més demandes que les regulades per les disposicions de la Llei de conflictes».

El Sr. ROMEVA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA : Per a fer fixar a la Comissió i per a fer adonar a la Cambra sobre que si aquest article el deixem tal com està, contradim aquell esperit exigent — i em sembla que el senyor Ruiz i Ponseti estarà conforme amb mí — d'aquella esmena de la Minoria Socialista que va limitar els dies de temps que es donaven a les Junes Arbitrals per a donar les seves sentències. Si per a unes Junes Arbitrals, a les quals encara se'ls han de presentar les demandes, els limitem el temps per fallar una sentència a trenta dies, i a unes Junes que fa mig any o no sé quant temps fa que estan en funcions els donem tres mesos, em penso que la nostra coherència mental no queda gaire en bon lloc. Jo trobava excessiu aquell rigorisme que aplicàvem a les Junes Arbitrals que han de fallar en virtut d'aquesta Llei de contractes que hem elaborat i a les quals seran sotmeses qüestions molt més àrdues, molt més delicades i que demanaran més treball d'informació que les que han vingut sotmeses a la decisió de les Junes Arbitrals que han actuat segons la Llei de conflictes; però si aquestes Junes encara, a més de tenir ja les demandes fetes, els donem tres mesos de temps, em penso que en un cas o altre no anem d'acord.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : Per esvair els dubtes que té el senyor Romeva procuraré explicar-li un cas. Aquí es diu que a les Junes Arbitrals actuals de districte que han d'aplicar la Llei de conflictes — la Llei coneguda per

Llei petita — se'ls dona un termini màxim de tres mesos a comptar de la data de la publicació de la Llei, en el qual termini hauran d'haver fallat totes les demandes. Això obeeix a dues finalitats : primera, que aquesta Llei, que es pot promulgar o aprovar definitivament demà i sortir al *Butlletí Oficial de la Generalitat* dintre de dos o tres dies, necessita, per posar-se en marxa, fent un esforç gran — perquè totes les Junes esiguin en marxa — potser cinc setmanes o sis o tal vegada dos mesos i aleshores, automàticament, naturalment, una vegada ja les Junes Arbitrals estiguin creades — les noves — hauran d'acabar completament les anteriors. Però poden haver-hi casos pendents encara, i un d'ells és, per exemple, el que vaig a posar al senyor Romeva. Recordo l'altre dia que, com a President de la Junta Arbitral Superior, em vaig veure obligat a considerar — ens vàrem veure obligats tots els que componíem la Junta Superior — que era necessari enviar una sentència, és a dir, un expedient, dels que havien arribat en apel·lació a la Junta Arbitral inferior de districte per tal que, en el fons, modificés tota la seva actuació; és a dir, un problema que s'havia presentat gairebé de nullitat d'actuació fins aleshores feta. No s'havien tingut en compte, com cal, totes les normes de procediment que regulava la Llei i el Reglament que es va dictar, i havia vingut una sentència arbitral de la qual no véiem la base o el fonament, i no vam tenir més remei que dictar una providència decidint el seu retorn perquè es corregís el procediment i potser dir-li la forma que marca el procediment dictat en la Llei i Reglament. Ara bé; d'això no s'ha presentat un cas, n'hi ha encara més de 150 a fallar. A més, hi ha un problema — que és tot un problema, naturalment, que s'ha de tractar amb cert compte — que és el referent al recurs d'inconstitucionalitat que s'ha presentat en alguna d'aquestes demandes davant de les Junes Arbitrals, i aquest problema, que té un aspecte jurídic, fa que s'hagi de retardar, potser, un xic la seva solució. Total : que s'ha de preveure un termini de liquidació d'aquestes Junes Arbitrals inferiors. Per les Junes Arbitrals de districte s'assenyalen tres mesos. Crec que amb bona voluntat de la Junta Arbitral superior això es pot aconseguir. I a la Superior se li dona un any, que és com una compensació d'aquells tres mesos, i a més per deixar acabada ja la competència d'aquestes Junes Arbitrals de districte, les quals — per això hi ha l'apartat final — sempre s'entén que sols poden actuar dintre dels límits que els marca la Llei de conflictes petita. És a dir, que no cregui que hi ha contradicció; és per preveure, en el possible, els petits conflictes que sempre resten en una actuació judicial, i que d'una manera o d'una altra s'han de liquidar. No té més abast que aquest.

El Sr. ROMEVA : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA : Jo he d'acceptar aquestes explicacions del senyor Conseller i no faig objecció a l'aprovació d'aquest article. De totes maneres, això demostra que aquestes Junes Arbitrals han tingut una lentitud de procediment que

no ha correspost, potser, a l'esperança que s'havia de tenir.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'accepta l'esmena en forma de disposició transitòria sisena, amb l'aclaració feta per la Comissió? (*Assentiment.*) Queda aprovada.

(*La redacció definitiva d'aquesta disposició transitòria sisena, és la següent:*

«Sisena. — Les Juntres arbitrals de Districte, constituïdes per a entendre en la Llei de Conflictes, continuaran actuant fins un termini màxim de tres mesos, a comptar de la data de promulgació de la present Llei, en el qual termini hauran d'haver fallat totes les demandes.

La Junta arbitral superior, constituïda per la Llei de Conflictes, continuarà actuant fins el 31 de desembre del 1934; en aquesta data hauran de tenir resoltes totes les apel·lacions.

Ni una ni l'altra Junta no podran entendre en més demandes que les regulades per les disposicions de la Llei de Conflictes.»

El Sr. PRESIDENT: Resta, aquest Projecte de Llei, pendent de votació definitiva.

Lectura del Dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'article 7.º de la Llei del 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya

(*Es dona lectura al següent*

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Justícia i Dret sota la presidència del senyor Josep Andreu i Abelló, amb assistència dels Vocals senyors Rovira i Virgili, Tauler, Mies, Ribas Soberano, Magre, Comes i Gerhard, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'art. 7.º de la Llei del 10 de març corrent, creant el Tribunal de Cassació de Catalunya, acorda, per unanimitat, sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article únic. L'article 7.º de la Llei del 10 de març corrent, creant el Tribunal de Cassació de Catalunya, quedarà redactat en la següent forma:

Cinc dies abans del fixat en la convocatòria, el Departament de Justícia i Dret publicarà en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya* la llista dels electors i la designació del lloc i de l'hora en què haurà de reunir-se l'Assemblea.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934. — El President, Andreu. — El Secretari accidental, Carles Gerhard.»

Votació definitiva del Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació definitiva del Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de

nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Senyors Diputats: He demanat la paraula simplement per a explicar el meu vot. Quan es va discutir aquest Projecte de Llei, hi havia una esmena que es va presentar verbalment i que després es va formular per escrit. Jo vaig renunciar a prendre part en la discussió que es promogué aleshores, pensant que quan vindria l'esmena formulada per escrit tindria ocasió de manifestar el meu criteri. Després em vaig veure obligat a deixar la sessió, va venir l'esmena i no vaig poder manifestar el que desitjava. Per això faig ara ús de la paraula, per a explicar el meu vot. Entenc que era convenient que subsistís en aquesta Llei una forma o altra de Junta, Comissió, Organisme que ajudés i rellevés al senyor Conseller de Justícia i Dret, d'aquesta responsabilitat de renovar tota la justícia municipal de Catalunya. Jo entenc que el senyor Conseller, en presentar en el seu Projecte de Llei un organisme que li formulés les propostes, sentava un principi molt convenient, perquè totes les raons que es donaven també es podrien aplicar al fet de suprimir tota acció deliberant o tota acció consultiva i deixar només tota l'acció de govern confiada a una pura execució. Per això jo, que no he d'estendre'm més en aquests raonaments, he de demanar, en votar-se aquesta Llei, que consti el meu vot en contra.

El Sr. PRESIDENT: ¿S'aprova definitivament el Projecte de Llei autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents?

El Sr. ROMEVA: Amb el meu vot en contra.

(*Assentiment en la resta de la Cambra.*)

El Sr. PRESIDENT: Amb aquest vot en contra i essent evident que hi ha el quòrum reglamentari, resta definitivament aprovat el Projecte de Llei.

Votació definitiva del Projecte de Llei del Servei d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la votació definitiva del Projecte de Llei del Servei d'Arxius, Biblioteques, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya,

S'aprova? (*Assentiment.*)

Essent evident l'existència del quòrum necessari, resta aprovat definitivament el Projecte de Llei.

Votació definitiva del Projecte de Llei de Mutualitats

El Sr. PRESIDENT: Es posa a votació definitiva el Projecte de Llei de Mutualitats.

S'aprova? (*Assentiment.*)

Per ésser notori que hi ha en la Cambra el quòrum indispensable, el Projecte de Llei resta aprovat en forma definitiva.

Votació definitiva del Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat

El Sr. PRESIDENT : Va a votar-se, definitivament, el Projecte de Llei sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat.

S'aprova? (*Assentiment.*)

Essent evident que hi ha el quòrum necessari, resta definitivament aprovat el Projecte de Llei.

Votació definitiva del Projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit

El Sr. PRESIDENT : Va a procedir-se a la votació definitiva del Projecte de Llei sobre l'autorització d'un suplement de crèdit.

S'aprova? (*Assentiment.*)

Havent-hi, evidentment, el quòrum necessari, resta definitivament aprovat el Projecte de Llei.

Votació definitiva del Projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les Finances Municipals i a les Exaccions Locals

El Sr. PRESIDENT : Es posa a votació definitiva el Projecte de Llei relatiu a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals.

S'aprova? (*Assentiment.*)

Essent evident que hi ha el quòrum necessari, resta aprovat definitivament el Projecte de Llei.

Votació definitiva del Projecte de Llei sobre transferències entre diverses partides del Pressupost del primer trimestre del 1934

El Sr. PRESIDENT : Es procedirà a la votació definitiva del Projecte de Llei sobre transferències entre diverses partides del Pressupost del primer trimestre del 1934.

S'aprova? (*Assentiment.*)

Essent evident l'existència del quòrum necessari, resta aprovat definitivament el Projecte de Llei.

El Sr. PRESIDENT : Em permeto pregar als senyors Diputats que essent un quòrum especial el que precisa per a la votació de la Llei de Contractes de Conreu, no deixin d'assistir a la sessió de demà, dimecres, en la qual serà posada a votació definitiva l'esmentada Llei.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dimecres

1. Precs i preguntes.
 2. Continuació de la discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.
 3. Discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de Sindicats agrícoles.
 4. Discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret sobre el Projecte de Llei donant una nova redacció a l'art. 7.^è de la Llei del 10 de març corrent creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.
 5. Votació definitiva del Projecte de Llei de contractes de conreu.
- (*S'aixeca la sessió a tres quarts de vuit de la vetlla.*)

1941. The first of these was the discovery of the first of the new elements, which was named after the discoverer, and was called "neptunium".

The second of the new elements was discovered in 1942, and was named "plutonium". This element was also named after the discoverer, and was called "plutonium".

The third of the new elements was discovered in 1943, and was named "americium". This element was also named after the discoverer, and was called "americium".

The fourth of the new elements was discovered in 1944, and was named "curium". This element was also named after the discoverer, and was called "curium".

The fifth of the new elements was discovered in 1945, and was named "berkelium". This element was also named after the discoverer, and was called "berkelium".

The sixth of the new elements was discovered in 1946, and was named "californium". This element was also named after the discoverer, and was called "californium".

The seventh of the new elements was discovered in 1947, and was named "einsteinium". This element was also named after the discoverer, and was called "einsteinium".

The eighth of the new elements was discovered in 1948, and was named "fermium". This element was also named after the discoverer, and was called "fermium".

The ninth of the new elements was discovered in 1949, and was named "mendelevium". This element was also named after the discoverer, and was called "mendelevium".

The tenth of the new elements was discovered in 1950, and was named "nobelium". This element was also named after the discoverer, and was called "nobelium".

The eleventh of the new elements was discovered in 1951, and was named "lawrencium". This element was also named after the discoverer, and was called "lawrencium".

The twelfth of the new elements was discovered in 1952, and was named "rutherfordium". This element was also named after the discoverer, and was called "rutherfordium".

The thirteenth of the new elements was discovered in 1953, and was named "dubnium". This element was also named after the discoverer, and was called "dubnium".

The fourteenth of the new elements was discovered in 1954, and was named "seaborgium". This element was also named after the discoverer, and was called "seaborgium".

The fifteenth of the new elements was discovered in 1955, and was named "bohrium". This element was also named after the discoverer, and was called "bohrium".

The sixteenth of the new elements was discovered in 1956, and was named "hassium". This element was also named after the discoverer, and was called "hassium".

The seventeenth of the new elements was discovered in 1957, and was named "meitnerium". This element was also named after the discoverer, and was called "meitnerium".

The eighteenth of the new elements was discovered in 1958, and was named "darmstadtium". This element was also named after the discoverer, and was called "darmstadtium".

The nineteenth of the new elements was discovered in 1959, and was named "reineckium". This element was also named after the discoverer, and was called "reineckium".

The twentieth of the new elements was discovered in 1960, and was named "roentgenium". This element was also named after the discoverer, and was called "roentgenium".

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

autoritzant el Govern de la Generalitat per a regular la forma de nomenament dels Jutges i Procuradors Municipals i els seus suplents

Article 1.º La forma de nomenament dels Jutges i Procuradors municipals i els seus suplents, l'acceptació d'excuses o renúncies i la provisió de les vacants que en el successiu es produïxin, serà regulada per Decret aprovat pel Govern de la Generalitat.

Els nomenaments tindran el caràcter d'interí i regiran fins i tant no entri en vigor la futura Llei de Justícia Municipal que aprovi el Parlament de Catalunya.

Queda autoritzat el Govern de la Generalitat

per a disposar una renovació extraordinària de tots els Jutges i Procuradors municipals de Catalunya i llurs suplents.

Article 2.º La present Llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 3.º Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al compliment de la present Llei.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10/10/2001 BY 60322

10/10/2001
10/10/2001

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/2001 BY 60322

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/2001 BY 60322

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

del Servei de Biblioteques, Arxius, Museus i Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya

Article 1.º La Generalitat de Catalunya, per a exercir la seva jurisdicció sobre el patrimoni històric, artístic i científic de Catalunya, crea un Servei que es dividirà en les Seccions següents:

- a) Secció de Biblioteques.
- b) Secció d'Arxius documentals.
- c) Secció de Museus.
- d) Secció de Monuments.
- e) Secció d'Excavacions.

Article 2.º Les cinc Seccions del Servei de Biblioteques, Arxius, Museus, Monuments i Excavacions de Catalunya funcionaran sota una Direcció General.

Article 3.º Cada Secció tindrà un Cap de la part de serveis que li siguin confiats i estarà dotada dels elements necessaris per a la seva funció.

Article 4.º La Direcció General tindrà al seu servei un Secretariat General.

Article 5.º El Director general, així com el Secretari i els Caps de Secció, serà nomenat pel Govern de la Generalitat.

Article 6.º El Secretari de la Direcció General exercirà:

- a) El registre general constituït amb els elements que li proporcionaran les Seccions esmentades en l'art. 1.º.
- b) La iniciació dels expedients que calgui incoar per a trametre'ls a les Seccions respectives.
- c) La iniciació dels permisos d'excavació, conservació i restauració, els quals trametrà a les Seccions corresponents.
- d) La tramitació administrativa general dels serveis compresos en aquestes bases.

Article 7.º La Secció de Biblioteques exercirà:

- a) L'ordenació central de Biblioteques públiques, és a dir, el règim d'adquisicions, rellogatge, restauració, servei de material tècnic, catàlegs standard, projecte de biblioteques, coordinació d'estadístiques, informació i ajut tècnic de la Central a les petites biblioteques i distribució de lots circulants i d'altres serveis anàlegs.
- b) La informació bibliogràfica, és a dir, el Catàleg General de les Biblioteques de Catalunya, el repertori de manuscrits catalans o de procedència catalana o bé relacionats amb Catalu-

nya i els serveis d'inventari, catalogació i inspecció de les biblioteques declarades d'interès públic.

c) Donatius, canvi i servei de préstecs amb l'exterior.

Article 8.º La Secció d'Arxius exercirà:

- a) L'organització, el manteniment i la inspecció dels Arxius propis de la Generalitat o posats sota la seva cura, la formació i la coordinació d'inventaris, índex, etc.
- b) La restauració, còpia i reproducció fotogràfica del material conservat als Arxius.

c) La regulació del Servei de Préstec que no podrà efectuar-se sinó entre Arxius i Biblioteques, segon les normes que seran fixades.

d) La relació amb els Arxius de Catalunya externs al Servei de la Generalitat, i amb els que, situats fora de Catalunya, tinguin un veritable interès per a la història del nostre poble.

Article 9.º La Secció de Museus exercirà:

- a) L'organització, el manteniment i la inspecció dels Museus de la Generalitat o posats sota la seva cura i la formació i coordinació d'inventaris i catàlegs.
- b) La restauració del material dels Museus.

c) La regulació del Servei de dipòsit d'objectes entre Museus adscrits al Servei.

d) La formació de catàlegs.

Article 10. La Secció de Monuments exercirà:

- a) La formació dels inventaris i catàlegs dels monuments i dels materials nobles i d'interès artístic, no posats especialment sota la cura dels altres serveis.
- b) La inspecció tècnica i la conservació dels materials i monuments esmentats en el paràgraf anterior.

c) El control de totes les obres de restauració, les quals seran confiades en cada cas a l'especialista més adient.

Article 11. La Secció d'Excavacions exercirà:

- a) L'informe de petició i la inspecció i el control de totes les excavacions d'interès històric i arqueològic que es facin a Catalunya.

b) Les excavacions oficials de la Generalitat.

c) L'organització, la inspecció i el control dels museus arqueològics de Catalunya.

Article 12. Per a l'organització dels serveis, s'aprofitaran tot el possible els elements d'organismes oficials existents i d'idèntica finalitat.

En l'exercici de les seves funcions, totes les Seccions utilitzaran la cooperació dels organismes i institucions de finalitat històrica, científica i artística, sempre que sigui factible i les circumstàncies ho aconsellin.

Article 13. A cada població de Catalunya on hi hagi una Biblioteca, un Arxiu o un Museu de la Generalitat o a la seva cura, o bé quan ho exigeixi la conservació del patrimoni històric o artístic, serà creat un Patronat de Cultura, el nomenament del qual serà fet pel Govern de la Generalitat de Catalunya, a proposta, la meitat, del Consell de Cultura, i l'altra meitat, dels Ajuntaments respectius. També podrà nomenar-se delegats comarcals o locals de caràcter gratuït i honorífic.

Article 14. Es creat, sota la presidència del Conseller de Cultura, un Comitè Superior de Biblioteques, Arxius, Museus, Monuments i Excavacions, integrat per dos Delegats del Consell Executiu de la Generalitat, dos de l'Assemblea dels Patronats, dos tècnics nomenats pel Conseller, dos membres del Consell de Cultura, elegits pel mateix Consell, dos membres de l'Institut d'Estudis Catalans, un Regidor de l'Ajuntament de Barcelona i un representant designat per la Federació de Municipis Catalans, el Director general, els Caps de Secció i el Secretari general, que hi tindrà el mateix caràcter de Secretari.

Article 15. Un dels dos representants del Go-

vern en el Comitè Superior de Biblioteques, Arxius, Museus, Monuments i Excavacions hi exercirà de President-delegat, nomenat pel Conseller de Cultura.

Article 16. El Comitè Superior es reunirà tres vegades cada any per aprovar el Projecte de Presupostos i estudiar i establir el Pla general de treball del Servei de Biblioteques, Arxius, Museus, Monuments i Excavacions i sempre que el Conseller de Cultura o el President-delegat ho creguin necessari per a casos d'urgència o per a la coordinació general dels treballs del Servei.

Article 17. El Conseller de Cultura fixarà el Reglament que ha de regir l'actuació de les diverses Seccions del Servei de Biblioteques, Arxius, Museus, Monuments i Excavacions que haurà d'ésser aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Article adicional

Article 18. La Biblioteca de Catalunya manté el caràcter d'Institució General amb plena personalitat jurídica, i la Junta de Museus de Barcelona i el Patronat del Museu d'Arqueologia, junt amb totes les institucions que en depenen, conserven el règim i les característiques actuals.

Article transitori

Article 19. Aquesta Llei entrarà en vigor per a cada una de les Seccions esmentades en l'art. 1.ª, a mesura que vagin traspasant-se els serveis que les afecten.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

LLEI de Mutualitats

Definicions i condicions

Article 1.º Les Mutualitats es regiran, per tot el que fa referència a llur personalitat jurídica, constitució, registre, classificació, inspecció, federacions, enteses, modificació i dissolució, pel que es determina en la Llei de Bases de la Cooperació, i seran classificades Societats de Socorsos Mutus, amb subjecció al que es disposa en la present Llei.

Article 2.º Hauran de tenir personalitat legal col·lectiva i mancomunada de tots els seus associats, i hauran de proposar-se la difusió, entre tots els socis, dels riscos que cadascun pugui córrer i l'auxili a cadascú mitjançant la cooperació de tots.

Article 3.º Únicament gaudiran dels beneficis aquelles persones que, mitjançant l'acceptació dels Estatuts o Reglaments, formin part com a associats de l'entitat previsora.

Article 4.º Els drets i obligacions de tots i cada un dels socis actius seran iguals, sense privilegis ni excepcions a favor de persona determinada. En tot, queda salvat el dret de crear seccions, agrupaments parcials dels associats, que dins la mateixa col·lectivitat estableixin ampliacions de fins mutuels o assegurances especials, sempre que els riscos i els mitjans de cobrir-los siguin també dels associats en la respectiva secció i recaiguin sobre d'ells exclusivament.

Per excepció, les Mutualitats ja existents en el moment de promulgar-se la present Llei, podran ésser dispensades pel Consell Superior de la Cooperació del compliment del precepte establert en l'apartat 3.º de l'art. 1.º de la Llei de Bases, sempre que reuneixin les característiques previstes en el paràgraf anterior i la pràctica demostrï l'eficiència de llur funcionament. Aquesta excepció no regirà en cap cas en l'elecció dels organismes directius.

Article 5.º No tindran intervenció de cap mena ni classe en altres aspectes que no siguin els de la pròpia finalitat.

Article 6.º Les funcions dels que composin els organismes directius no donaran dret a emoluments ni guanys de cap mena.

Article 7.º La col·lectivitat exercirà les funcions administratives i contractuals per mitjà d'un poder

representatiu i amovible emanat de la voluntat expressa i vertadera de la persona jurídica formada per tots els associats.

Article 8.º Són incompatibles els càrrecs de l'organisme directiu amb els altres càrrecs assalariats que puguin existir.

Article 9.º En els Reglaments o Estatuts es fixaran ben clarament:

- a) Les condicions i forma d'admissió dels socis.
- b) Temps, forma i manera d'exercir els associats llurs drets. El nombre mínim de peticionaris per a obligar a convocar Assemblea extraordinària no podrà mai ésser major de la vigèsima part dels associats.

- c) Època de l'any en la qual l'organisme directiu o administratiu rendirà comptes de la seva gestió en Assemblea general de socis.

- d) La responsabilitat definida o indefinida dels associats en proporció als socorsos establerts.

Article 10. També seran considerats com a Mutualitats i, per tant, subjectes a la present Llei, les organitzacions mutualistes d'entitats i empreses de tota mena, amb tal que compleixin tots els requisits establerts per a les Mutualitats i portin una absoluta separació de comptabilitat i cabals.

Queden, però, exceptuades d'aquesta separació de comptabilitat i cabals les organitzacions mutualistes de les Cooperatives, quan el nexa econòmic resulti de la pròpia funció específica.

Article 11. L'ingrés de socis únicament podrà limitar-se per raons d'edat, salut, sexe, professió o residència, establert prèviament pels Reglaments o Estatuts.

Article 12. Les societats de socorsos mutus podran ésser compostes de socis actius i protectors.

Aquests darrers, a menys que reuneixin alhora el caràcter de soci actiu, no tindran mai dret als beneficis establerts pel Reglament, però sempre hauran de tenir la garantia de poder-se acollir en forma reglamentària als dits beneficis dels socis actius.

Finalitats

Article 13. Les Mutualitats o Societats de socorsos mutus, hauran de practicar les funcions de previsió contra un o diversos dels riscos següents:

- a) Malaltia.
- b) Invalidesa temporal.
- c) Invalidesa definitiva o permanent.
- d) Defunció.
- e) Maternitat.
- f) Atur forçós.
- g) Viduïtat o orfenesa.
- h) Vellesa.
- i) Accidents.
- j) I tota altra classe de subsidis o forma de previsió social que tendeixi a emparar els ésser humans en qualsevulla circumstància i temps, a base, però, sempre, de mutualitat pura.

Article 14. Els socorsos podran ésser indistintament en metàllic, assistència mèdica, assistència farmacèutica, prestació personal en el camp o en el taller, hospitalització i tota altra forma compatible amb aquesta Llei.

Article 15. Les Mutualitats o Societats de socorsos mutus que previnguin els riscos de malaltia, invalidesa, defunció o vellesa, un cop hagin admès els socis, res no podran objectar contra llur continuïtat ni contra la percepció de drets fonamentats en condicions d'edat i salut.

Obligacions especials

Article 16. Les Societats de socorsos mutus o Mutualitats vénen obligades:

- a) A remetre al Consell Superior de la Cooperació una còpia certificada del balanç o estat de comptes, dins el termini de quinze dies després d'aprovarats per l'Assemblea General de socis, juntament amb una còpia certificada dels acords que hi adoptin.
- b) A remetre al Consell Superior de la Cooperació, una còpia certificada de la memòria o document amb el qual s'hagi rendit compte de gestió a la pròpia Assemblea, dins el termini de dos mesos després de celebrar aquesta. Anualment, alhora que la memòria, se li trametrà un resum especificat dels socorsos atorgats.
- c) A remetre al Consell Superior de la Cooperació una relació certificada dels socis que composin el nou organisme directiu dins el termini de quinze dies després de constituir-se.
- d) A portar un registre de socis, especificant la classe de riscos soferts, temps, socorsos i altres circumstàncies, d'acord amb el que disposi el Consell Superior de la Cooperació, facilitant a aquest totes les dades que reclami.

Inversió de fons

Article 17. Primer. — El dipòsit de fons hauran de fer-lo les Mutualitats en els Bancs, Caixes d'Estalvi o de Crèdit oficialment reconeguts a proposta del Consell Superior de la Cooperació.

Segon. — A partir de la vigència de la present Llei, sols podran invertir llurs capitals en valors de l'Estat, de la Generalitat o dels Ajuntaments de Catalunya i en altres valors mobiliaris admesos pel Consell Superior de la Cooperació.

Tercer. — Podran invertir capital en béns immobles sempre que ho hagi acordat l'Assemblea general de socis convocada per aquest efecte i ho aprovi el Consell Superior de la Cooperació.

Article 18. Les despeses d'administració a satisfer pels socis actius no podran ésser superiors al 25 per 100 de l'import de llurs quotes.

Federació reassegurances

Article 19. Les Mutualitats es federaran en la forma prevista per l'art. 17 de la Llei de Bases de la Cooperació.

La Federació general, reconeguda pel Consell Superior de la Cooperació, ultra les disposicions de la dita Llei de Bases, tindrà al seu càrrec:

- a) La creació d'organismes que assegurin als mutualistes la continuïtat del socors en cas de dissolució de l'entitat previsorà o per canvi de residència dels seus socis.
- b) La creació de Caixes per a atendre els excessos de malaltia i invalidesa i la maternitat.
- c) La confecció i rectificació anual del cens mutual i de tota classe d'estadístiques d'estats relacionats amb la Mutualitat.
- d) Fomentar l'existència de Societats de Socorsos Mutus, especialment en els llocs on no existeixin i fomentar les Mutualitats infantils.
- e) Formar unions o mancomunitats, pel millor compliment d'una o diverses finalitats.
- f) Facilitar gratuïtament a les Societats federades el concurs consultiu i informatiu que li demanin.

g) Donar compte anualment de la seva actuació al Consell Superior de la Cooperació, formulant una Memòria general en la qual es recolliran refoses totes les dades de moviment de fons i estadístiques obtingudes dels balanços anuals de les Mutualitats.

h) Crear el Tribunal d'arbitratge per a entendre en les qüestions de competència que estableix l'art. 56 de la Llei de Bases.

i) Formar un registre general de Societats de Socorsos Mutus federades, amb un expedient corresponent a cada una d'elles on serà anotat llur historial.

Article 20. Cas de no existir Federació General reconeguda pel Consell Superior de la Cooperació, aquest podrà crear els organismes adequats per a reassegurances o refugis en els quals es resolguin els casos de llarga malaltia, invalidesa, dissolució o fallida i canvi de residència.

Article 21. Els Reglaments dels organismes de reassegurances o de refugi que tinguin les Federacions hauran d'ésser aprovats pel Consell Superior de la Cooperació.

Article 22. Les Mutualitats no federades, la finalitat de les quals sigui el socors per malaltia, hauran de tenir establerta la reassegurança del risc de pèrdua de drets de soci per fallida de l'entitat, canvi de residència del soci, maternitat, invalidesa i llarga malaltia.

Sancions

Article 23. D'acord amb la Llei de Bases de la Cooperació, les multes que s'imposin per manament a les seves disposicions o de les Lleis particulars, seran aplicables a les entitats o a llurs components segons els casos.

Article 24. Les multes s'establiran :

a) Quan per acords de la Junta Directiva o de l'Assemblea general es vulnerin les disposicions reglamentàries o les prescripcions legals.

b) Per no trametre als Registres o Dependències oficials els documents que la Llei mana o per negar-se a facilitar les dades que els siguin sol·licitades per l'autoritat competent o pels seus representants autoritzats.

c) Per haver facilitat dades inexactes.

d) Per no consignar en els documents i tractes amb tercers la condició de Mutualitat o Societat de Socorsos Mutus.

Article 25. Les persones, funcionaris o membres directius de les Societats, incorreran en sanció personal :

a) Quan es comprovi que són responsables d'algun dels mancaments indicats anteriorment.

b) Quan els individus inspectors dels comptes hagin estat negligents en el compliment de llur comès.

c) Quan els membres dels Consells Directius cometin falsetats en les Memòries o documents que redactin per a donar compte als socis de la situació de l'entitat o de llur gestió.

d) Quan els Administradors o Directors neuguin a un soci l'exercici dels seus drets estatutaris o cometin algun abús que suposi una transgressió legal.

e) Per tota manifestació de mercantilisme que vulgui emparar-se en les Mutualitats establertes.

Article 26. Les faltes relacionades en els precedents articles seran sancionades, d'acord amb l'art. 39 de la Llei de Bases :

a) Amb amonestació si la falta és qualificada de lleu, imputable a ignorància o sense perjudici de tercer. En cas de reincidència, amb multa de 10 a 100 pessetes.

b) Amb multa de 100 a 500 pessetes en les altres faltes.

c) En cas de reincidència, amb multes de 200 a 2.000 pessetes.

Article 27. Per una mateixa falta no podrà sancionar-se a la vegada a l'entitat i a la persona.

L'entitat serà responsable subsidiàriament del pagament de les multes imposades als seus membres.

Cas de no ésser satisfetes les multes en el termini

que s'assenyali, el Consell Superior de la Cooperació dictarà les mesures corresponents, i podrà acordar inhabilitació de la persona o suspensió de les operacions de l'entitat. D'aquests acords es podrà recórrer al Conseller d'Economia i Agricultura en el termini de trenta dies, a partir de la notificació de la sanció.

Article 28. Les Mutualitats seran dissoltes forçosament :

a) Per no adaptar-se a les disposicions d'aquesta Llei.

b) Com a conseqüència de no complir les disposicions emanades de l'article 54 de la Llei de Bases.

Disposicions addicionals

Article 29. Tots els associats de les mutualitats o societats de socorsos mutus, mentre tinguin cobert el mínim que la Llei determina, no vindran obligats a prevenir-se novament en altres organismes, el risc o assegurança obligatòria.

Per tant, les entitats o organismes compresos en la present Llei, tindran el caràcter de coadjuvants per tota Llei que existeixi d'assegurances socials obligatòries en els casos que ja practiquin i gaudiran de tots els beneficis que la Llei atorgui.

Article 30. Les Entitats que practiquin l'assegurança mutual en la forma de capitalització o repartiment de subsidis, segons les normes conegudes per chatelusianes o tontines, queden en principi prohibides; no obstant això les actualment existents i en funcionament legal podran seguir funcionant a condició que d'ara endavant a més de subjectar-se a les lleis generals vigents, s'ajustin a la present.

Article 31. Els socorsos, subsidis o pensions establertes per les societats de socorsos mutus o organismes federatius, no podran ésser mai objecte de cessió, retenció ni embarg per cap concepte.

Les quantitats que hagin de lliurar-se als dret-havents o beneficiaris per virtut i de conformitat al precepte reglamentari o estatutari de les societats de socorsos mutus i organismes federatius, seran sempre propietat d'aquells, àdhuc contra les reclamacions d'hereus i creditors de qualsevulla classe que siguin.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934.

1. The first part of the report
describes the general situation
in the country and the
main problems which are
facing the government.

2. The second part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.

3. The third part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.

4. The fourth part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.
5. The fifth part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.
6. The sixth part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.
7. The seventh part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.
8. The eighth part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.
9. The ninth part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.
10. The tenth part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.

11. The eleventh part of the report
describes the work of the
Ministry of the Interior
in the last year.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

sobre l'addició als Pressupostos d'Ingressos i Despeses en curs dels conceptes referents als Serveis d'Indústries i Inspeccions Sanitàries traspassats a la Generalitat

Article 1.^{er} S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934, amb motiu del traspàs del Servei d'Indústries: *Ingressos*: Cap. VII, part. 70 b, «Traspàs de serveis», quantitat a percebre de l'Estat per l'import de la valoració del Servei, corresponent als mesos de gener a març del 1934, 151,218'21 ptes.—*Despeses*: Cap. X, «Despeses d'obligacions de caràcter general», art. 4.^t, «Despeses generals de caràcter circumstancial», partida 1207 b, per a atendre les despeses del Servei d'Indústria traspassat per l'Estat, 151,218'21 ptes.

Article 2.^a S'autoritza la següent addició al Pressupost per al primer trimestre del 1934, motivada pel traspàs del Servei de Sanitat interior, en quant fa referència a la percepció de drets d'inspeccions

sanitàries i inversió del producte dels mateixos: *Ingressos*: Cap. V, «Imposicions», art. 2.^a, «Arbitris», partida 56 b, producte que es calcula obtenir per la venda de paper de Pagament de la Generalitat que s'utilitzi per a satisfer drets d'inspeccions sanitàries, 250,000 ptes. — *Despeses*: Cap. IV, «Departament de Sanitat», art. 5.^a, «Serveis generals Sanitaris», part. 217-1, per a satisfer les despeses d'inspecció, 175,000 ptes.; part. 217-2, per a satisfer les retribucions extraordinàries d'inspecció, 25,000 ptes.; partida 217-3, per a altres despeses que procedeixi efectuar amb càrrec al producte de la recaptació d'inspeccions sanitàries, 50,000 ptes. Total, 250,000 ptes.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

sobre l'autorització d'un suplement de crèdit

Article 1.º Es autoritzat un suplement de crèdit de 35,600 ptes. a la part. 905 del Pressupost de despeses vigent per a l'actual trimestre, «Personal de zeladors, capatassos, peons caminers i auxiliars de tota mena, salaris i premis reglamentaris», i un altre de 80,370'22 ptes. a la part. 909, «Adquisició, distribució i utilització de material i altres despeses motivades pel servei de conservació ordinària de les carreteres i camins veïnals».

Article 2.º Els esmentats augments de con-

signacions per a despeses seran coberts amb una ampliació d'igual import de 115,970'22 ptes., atribuïda a la part. 38 del Pressupost d'ingressos, «Subvenció per a la conservació de camins», en virtut de la major aportació de l'Estat segons Ordre del Ministeri d'Obres Públiques del 24 de març del 1933, que proporcionalment tindrà aplicació a l'actual trimestre en què segueix prorrogat el Pressupost de l'Estat del passat exercici.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

relativa a la pròrroga del termini fixat a la Comissió per a l'estudi dels problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals

Article 1.º Es prorrogat per sis mesos, a comptar del dia 1.º de març corrent, el termini concedit per la Llei del 8 de gener del 1934, a la Comissió encarregada d'estudiar els problemes referents a les finances municipals i a les exaccions locals perquè pugui portar a terme les tasques que té encomanades.

Article 2.º Es concedit un crèdit de 15,000 pessetes, amb càrrec a la part. 519 del Pressupost de despeses, per a atendre les despeses pròpies de la dita Comissió.

Article 3.º La dita Comissió, a més dels membres designats per la Llei del 28 de juliol del 1933, serà integrada pel Director general d'Administració local; Alcalde de Barcelona; President de la Comissió Permanent de Governació; President de la Comissió Permanent de Pressupostos; President de la Comissió Permanent de Finances i per altres dos Diputats més al Parlament de Catalunya.

Palau del Parlament, 20 de març del 1934.

PARLAMENT DE CATALUNYA

LLEI

sobre transferències entre partides del Pressupost del primer trimestre del 1934

Article 1.º Són autoritzades les transferències de crèdit d'un import total de 318,924'16 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses dels Departaments de la Generalitat que s'han de satisfer amb càrrec a cabals ordinaris.

Sobrants que es transfereixen

De la partida 4, 3,500 pessetes ; de la 7, 1,750 ; de la 8, 1,250 ; de la 9, 2,000 ; de la 12, 1,125 ; de la 14, 750 ; de la 28, 400 ; de la 36, 250 ; de la 45, 120 ; de la 46, 240 ; de la 61, 2,250 ; de la 62, 750 ; de la 66, 750 ; de la 67, 750 ; de la 70, 750 ; de la 82, 4,125 ; de la 83, 2,250 ; de la 84, 3,500 ; de la 88, 3,000 ; de la 96, 1,500 ; de la 97, 1,000 ; de la 100, 3,350 ; de la 101, 2,250 ; de la 107, 240 ; de la 203, 40,000 ; de la 275, 500 ; de la 327, 5,250 ; de la 329, 1,500 ; de la 330, 2,500 ; de la 340, 1,500 ; de la 342, 1,500 ; de la 346, 1,750 ; de la 348, 1,050 ; de la 356, 9,000 ; de la 359, 1,250 ; de la 363, 3,000 ; de la 374, 750 ; de la 375, 1,250 ; de la 376, 1,000 ; de la 389, 1,125 ; de la 414, 1,625 ; de la 416, 750 ; de la 422, 750 ; de la 454, 50,000 ; de la 462, 2,250 ; de la 482, 1,000 ; de la 483, 1,500 ; de la 531, 750 ; de la 605, 1,750 ; de la 614, 3,250 ; de la 615, 1,000 ; de la 619, 50 ; de la 620, 500 ; de la 644, 1,500 ; de la 657, 500 ; de la 673, 1,305 ; de la 684, 3,125 ; de la 694, 3,750 ; de la 698, 2,000 ; de la 712, 750 ; de la 715, 750 ; de la 716, 875 ; de la 724, 750 ; de la 759, 1,800 ; de la 815, 2,000 ; de la 829, 10,000 ; de la 864, 3,500 ; de la 868, 1,250 ; de la 870, 2,500 ; de la 911, 3,000 ; de la 912, 15,000 ; de la 913, 9,000 ; de la 932, 1,500 ; de la 941, 1,000 ; de la 942, 1,000 ; de la 943, 1,000 ; de la 957, 5,000 ; de la 974, 12,500 ; de la 1019, 1,000 ; de la 1020, 1,000 ; de la 1034, 1,500 ; de la 1148, 23,000 ; de la 1149, 200 ; de la 1190, 11,579'16 ; de la 1193, 5,000 ; de la 1196, 2,000 ; i de la 1215, 12,340 pessetes.

Total dels sobrants, 318,924'16 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 17, 2,000 pessetes ; a la 18, 4,000 ; a la 47, 9,500 ; a la 69, 2,500 ; a la 108, 10,500 ; a la 109, 40,000 ; a la 162, 4,500 ; a la 163, 8,500 ; a la 165, 3,000 ; a la 166, 3,000 ; a la 167, 8,250 ; a la 170, 5,000 ; a la 198, 5,000 ; a la 199, 4,000 ; a la 352, 20,500 ; a la 453, 20,000 ; a la 516, 5,000 ; a la 517, 3,750 ; a la 534, 10,000 ; a la 601, 15,000 ; a la 617, 6,550 ; a la 647, 1,800 ; a la 662, 5,000 ; a la 678, 10,000 ; a la 762, 62'50 ; a la 763, 10 ; a la 771, 62'50 ; a la 782, 10 ; a la 794, 812'50 ; a la 814, 5,000 ; a la 834, 5,000 ; a la 848, 166'66 ; a la 910, 3,000 ; a la 914, 15,000 ; a la 916, 8,000 ; a la 917, 1,000 ; a la 1013, 2,000 ; a la 1035, 1,500 ; a la 1130, 67,500 ; a la 1195, 2,500 ; i a la 994, 950 pessetes.

Total dels augments, 318,924'16 pessetes.

Article 2.º Es autoritzada una transferència de crèdit d'import 12,500 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses que s'han de satisfer amb càrrec a cabals extraordinaris :

Sobrant que es transfereix

De la partida 682, 12,500 pessetes.

Augment en virtut d'aquesta transferència

A la partida 737, 12,500 pessetes.

Article 3.º Són autoritzades les transferències de crèdit d'un total de 6,250 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses de la Comissaria de Giroria.

Sobrant que es transfereix

De la partida 1228, 6,250 pessetes.

Total sobrant, 6,250 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 172, 750 pessetes; a la 173, 1,250; a la 177, 750; a la 629, 2,250; a la 831, 250; a la 1156, 500, i a la 1161, 500 pessetes.

Total dels augments, 6,250 pessetes.

Article 4.^t Són autoritzades les transferències de crèdit d'un total de 20,608'75 pessetes entre les següents partides del Pressupost corresponents a despeses de la Comissaria de Lleida.

Sobrants que es transfereixen

De la partida 240, 750 pessetes; de la 241, 562'50; de la 244, 375; de la 246, 965; de la 302, 187'50; de la 304, 3,000; de la 426, 3,250;

de la 502, 500; de la 1102, 1,393'75; de la 1128, 4,000; de la 1148, 4,000; de la 1172, 250; de la 1173, 1,000, i de la 1174, 375 pessetes.

Total dels sobrants, 20,608'75 pessetes.

Augments en virtut d'aquestes transferències

A la partida 180, 2,100 pessetes; a la 794, 875; a la 1099, 2,000; a la 1129, 5,000; a la 1163, 4,000; a la 1164, 37'50; a la 1188, 1,600; a la 1191, 2,215; a la 1193, 1,000; a la 1205, 500; a la 1216, 1,000, i a la 1218, 281'25 pessetes.

Total dels augments, 20,608'75 pessetes.

Barcelona, 14 de març del 1934. — El President, Pere Cerezo. — El Secretari, Joan Sauret.